

**A PODMANICZKY CSALÁD
ÉS LESZÁRMAZOTTAINAK BEMUTATÁSA,
A CSALÁDI IDENTITÁS VIZSGÁLATÁNAK
TÜKRÉBEN**

- kulturális antropológia záródolgozat -

KÉSZÍTETTE: KOVÁCS ESZTER JÚLIA

V. MAGYAR – NÉPRAJZ

Debrecen, 2005.

Az arisztokrata, főnemesi és nemesi családok mindig fontos szerepet töltöttek be a magyar társadalomban. A főnemesség körébe bárók, grófok, hercegek honosított családoknál örgrófok, valamint a magukat honfoglaló ősöktől származtató „de genere” családok tartoztak. Ez utóbbiak rangjukat tekintve köznemeseek voltak, de családfájuk gyakran ősbibb volt a rangot kapott családokénál, és ez némileg „kompenzálta” ezt a hátrányt. A két csoportot politikai és vallási orientációja is jócskán elválasztotta egymástól.

A magyar arisztokrácia közel ezer esztendő uralmára jellemző mindenekelőtt a szívós uralom-megtartás, de ugyanígy jellemző egyes családok tagjainak a nemzetre (birodalomra) is kiható szereplése. A magyar arisztokráciánál maradvá, mérvadó családjaik a középkorban vagy az újkor hajnalán emelkednek országos jelentőségre. A személyes vitézség, az ügyük iránti önfeláldozás, a halálíg tartó helytállás általában jellemző tulajdonságuk. Ha ehhez műveltség, ismeretek, teremő készség is járulnak, magunk előtt látjuk a legnagyobb hírnévre szert tett családok történelmi arcképcsarnokát. Képviselőiket a modern korban a parlamentáris demokrácia fontos tisztségeiben is megtaláljuk. A korabeli felsőházban elsősorban születésük és vagyonuk révén, de a politikai életben már az egyéni képességek is szerephez jutnak: miniszterek, államtitkárok, nagybankok elnökei, a mezőgazdaság társadalmi irányításának nagyhatalmú reprezentánsai, általában a gazdasági élet kulcsfontosságú helyein elnöklő arisztokraták azt a következtetést engedik, hogy átöröklött képességeik alkalmassá tették a szereplőket a betöltött állások elnyerésére.

A magyar arisztokrácia ranggal rendelkező családjai (az Erdődyek kivételével) a Habsburgok idején kaptak rangot, katolikusok, udvarhűek voltak, és külföldi kapcsolatot is elsősorban a német birodalmi családokkal áptak. A „de genere” nemesség „kuruc” érzelmű és jelentős részben protestáns volt, esetleg az erdélyi arisztokráciával keveredett. A „de genere” családok, életformájukat tekintve gyakorlatilag a középosztály úri- vagy alsó rétegébe tartoztak. A rangnak még az 1930-as években is nagy jelentősége volt: a „mesalliance” a férfiak számára megengedhető volt: előfordult, hogy arisztokrata férfi pl. híres színésznőt vagy operaénekest vett feleségül (mint pl. Esterházy Pál herceg), mivel ő a nőt mintegy magához emelte rangban is. Ha azonban egy grófkisasszony ment hozzá egy közemberhez, az ő gyermekei elvesztették a rang nimbuszát, így ő ezzel a házassággal „leértékelődött”.

Az első világháború után szétrombolták a monarchiát, a magyar birodalmat is. De a struktúrák változatlanok maradtak. A tisztviselői kar, az adminisztráció utánpótlása ugyanarról az alapról történt, a struktúra érintetlen maradt. A király helyett kormányzó jött, de a szerepkörök betöltése során a korábbival nagyban-egészében azonos szempontok érvényesültek. A szemlélet – az alapokat tekintve – a régi maradt. Az arisztokrácia létszáma viszonylag magas volt, könnyűszerrel tudta adni a nagy formátumú politikusokat (Bethlen, Klebersberg, a Telekiek, a Tiszák). Az érvényesülés, a kiválasztódás a saját, évszázados közegben történhetett.

1945 után, a második világháború befejeztével azonban a korábbi helyzet, merőben megváltozott. A társadalom vezető ereje – a jelszavak szerint – a munkásosztály lett, szövetségben a dolgozó parasztsággal és a haladó értelmiséggel. A korábbi társadalmi elit a korabeli terminológia szerint „osztályidegenné” vált, s mint ilyen, üldözendő volt. Az „osztályidegen” származás hátrányt jelentett a munkavállalásnál, a tanulási lehetőségeknél, bizonyos esetekben rendőri fellépést is vont maga után. Az oktatás és a kultúra területét is áthatotta a politikum. A meghirdetett célkitűzések közé tartozott a munkás- és parasztfiatalok iskoláztatási lehetőségeinek növelése, ugyanakkor nehézségeket támasztottak az „osztályidegenek” útjába.

Az évszázados uralmi struktúrát, a vagyonát, esetenként gyermekeiben a magasabb műveltség lehetőségét elveszítő magyar arisztokrácia nemcsak egyedeiben, de általánosan, intézményeiben is elpusztult. Tagjai szétszóródtak.

Mindezek ellenére azok az elvek, szokások, hagyományok, melyek a főnemesi családokat korábban is összetartották, napjainkban sokszor sokkalta erősebben élnek ezen családok esetében, mint más, polgári családoknál. Az általam tanulmányozott család esetében elmondható, hogy a tanulás, az önművelés fontossága, az idegen nyelvek ismerete, a művészetek tisztelete és lehetőség szerinti művelése, a testedzés – a mai napig jellemző.

Azt meghatározni, hogy mi is a család, elég nehéz feladat. Egy laikus úgy határozná meg a család mibenlétét, hogy az valamifajta összetartozás-érzés, lehetőség szerint valamilyen közös értékrendet, és valamiféle „családtudatot” jelent. A családi identitás egy igen nehezen körülhatárolható fogalom – létezik egy szűkebb vagy tágabb család, aminek megvannak a maga szokásai, a hagyományai, a saját történelme. A család attól működik, hogy van egyfajta rend a tagjai között, valamifajta hierarchia. A hierarchián belül egymástól

elhatárolódnak a személyek, az alrendszerek, léteznek íratlan szabályok, amiket lehet tudni, valamint az egymással lehetséges kommunikációra is érvényes ugyanez.

Az általam tanulmányozott, és bemutatni kívánt család ma is élő tagjai a Podmaniczky család leszármazottai. Adatközlőm dr. Martinovitsné dr. Kutas Ilona (sz. Sopron, 1944) volt, aki beszélt családjáról, felmenőiről, s azok általa ismert leszármazottairól; a családtagok sorsáról, életükről, s arról, hogy napjainkban miként jelenik meg a családi összetartozás, azaz a család közös „mi-tudata”, közös identitása.

„Martinovitsné Kutas Ilona (60 éves) egri lakos vagyok, iskolai könyvtáros. „Jó pap holtig tanul”, pláne a lánya. Budapesten érettségiztem 1962-ben, a testnevelési főiskolára azonban nem vettek fel származásom miatt. Három évig a Csepel Vas- és Fémművekben dolgoztam irodai munkásként, közben elvégeztem egy egyéves IBUSZ idegenvezetői tanfolyamot, elkezdtem németül, angolul és lengyelül tanulni és közben az NB-I-es Postás kézilabda csapatában kézilabdáztam. Szegeden jártam tanárképző főiskolára, földrajz-testnevelés szakon végeztem 1969-ben. Lengyel nyelvvizsgát 1967-ben szereztem. Utána műszaki könyvtáros voltam és könyvtár-kiegészítő szakon tanultam tovább. 1973-ban végeztem az ELTE-n,

Az adatközlő - Martinovitsné Kutas Ilona - és édesanyja Podmaniczky Márta, napjainkban

majd 1979-ben bölcsészdoktori vizsgát tettem. A könyvtárszak alatt első két gyermekünkkel gyesen voltam. Az angol középfokú nyelvvizsga 1971-ben sikerült. 1980-ban született Eszter, aki 6 hónapos volt, amikor német tanfolyamra kezdtem járni, a szomszéd-asszony vigyázott Eszterre, délután meg én vigyáztam az ő gyerekeire, mert ő meg angol szakra járt az egyetemre. A kilencvenes években elvégeztem az angol szakot az egri főiskolán, mert már mind a három gyerekem kinevetett, mikor angolul szólaltam meg. Most meg spanyol szakra járok a szegedi egyetemre. Tehát a jó paplány folyamatosan tanul, hisz a példakép, az anyai nagyapánk, Podmaniczky Pál tizennyolc nyelven tudott, ezért a többi testvérhez hasonlóan én is gyűjtöm a nyelveket.

Néhány számadat az életemből és a tágabb családból:

Hatan vagyunk testvérek, én vagyok a negyedik. Biztos ezért választottam Martinovits Jánost társamul, mert ők is hatan vannak testvérek és ő is a negyedik a sorban. Náluk is négy fiú és két lány van. Gyermekeinknek 24 elsőfokú unokatestvére van. Nekünk csak három elsőfokú unokatestvérünk van, de 53 másod-unokatestvérünk van.

Oroszul, latinul, németül, angolul, lengyelül és spanyolul tanultam eddig (hat nyelven), három nyelvből van nyelvvizsgám (lengyel és angol középfok, spanyol alapfokú C típusú). 25 éven keresztül kézilabdáztam, háromszor úsztam át a Balatont, 18 országban jártam eddig, lehetőleg utazás előtt kicsit megtanultam az illető nyelveken, hogy ott tudjak beszélgetni az emberekkel.”

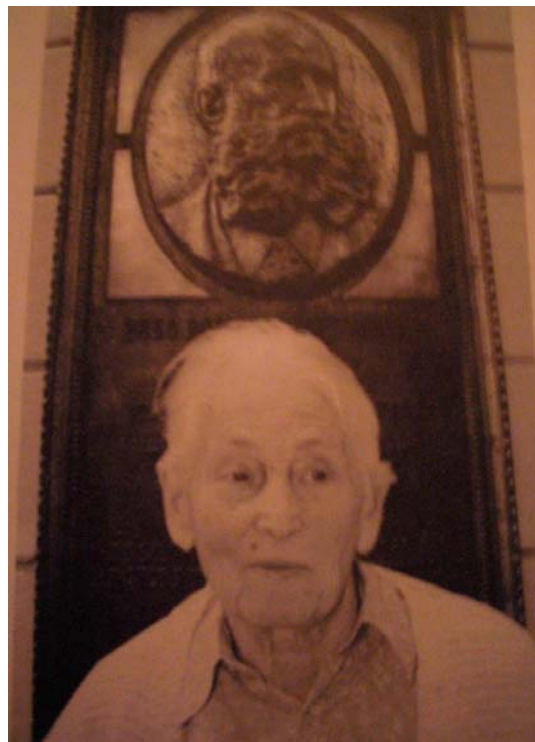
A tanulás, az önművelés, az ismeretek folyamatos bővítése tehát szervesen, elválaszthatatlanul hozzátartozik a család tagjainak mindennapjaihoz. Egy-két kivételtől eltekintve a család valamennyi tagja több felsőfokú oklevéllel rendelkezik, annak ellenére, hogy a történelem által eléjük gördített akadályok miatt ez nem egyszer nem ment zökkenőmentesen. A tudásnak, műveltségnek a hangsúlyos szerepe gyakran nem pusztán a család vérszerinti Podmaniczky leszármazottaira érvényes, hanem ugyanúgy megfigyelhető az affinális rokonok esetében is (bölcész, orvos, kutató, pedagógus, teológus, építész is volt/van a tágabb családban).

A művészetek művelése az egyik legfontosabb összetartó kapocs a szétszóródott családtagok között. A ma is élő Podmaniczky leszármazottak közül hárman szobrászművészek (Kutas László, Kutas Ágnes, Erős Ágost Koppány), van grafikus is, művészettörténész, valamint egy festőművész feleség, de rajtuk kívül többen is vannak/voltak olyan családtagok, akik vonzódnak/vonzódtak valamely művészeti ághoz, ennek ellenére más hivatást választottak maguknak, vagy életük alakult úgy, hogy más pálya mellett kellett döntenüik. A képzőművészetekhez való kötődés nem pusztán annyiban erősíti a családi identitást, hogy generációról generációra újabb képviselői jelennek meg. Az alkotás folyamata is többször kapcsolódik a családtagok valamelyikéhez. Ebben a tekintetben Kutas László szobrászművész számít a legtevékenyebbnek, hiszen kisplasztikái, emlékérmek, köztéri szobrai és domborművei között számos olyan művet találhatunk, mely valamely rokont mutatja be. A fiatalabb nemzedék tagjai között többen aktívan zenélnek (fúvószenekarban, csellistaként, folk-énekesként stb.). A színházhoz már az elődök közül is kötődtek – Podmaniczky Pál felesége Egyessy Etelka (adatközlőm dédnagyanyja) színésznő volt; s a ma élő leszármazottak között is van bábművész, színházi dramaturg.

Az irodalom szeretete és művelése – akárcsak a már említett művészeti ágak bármelyike – szintén fontos összetartó kapocs a család tagjai között. Az irodalom segítségével képesek arra is, hogy nemcsak térben, hanem időben is megteremtsék a kapcsolatot a különböző rokonok között. Jó példa erre adatközlőm, Martinovitsné Kutas Ilona: Báró Podmaniczky Pál és a norvég biblia című könyve, mely az unoka tisztelgése a nagyapa emléke előtt; illetve A norvég biblia című novellája, melyet szintén nagyapjának ajánlott; valamint báró Podmaniczky Frigyes Naplótöredékek című 1887-es munkája, melyet unokahúga, a jelenleg kilencven éves Podmaniczky Márta fordított le németre a közelmúltban. Az említett művek fontos családtörténeti vonatkozású részeket is tartalmaznak. Kutas Ilona így nyilatkozott a család irodalomhoz fűződő különleges kapcsolatáról:

„Erős Gabin (*Kutas Ágnes férje, verseskötetet adott ki*) kívül a család több tagja is írt már könyvet. A legfontosabbak Vargha Gyula dédapánk verseskötetei, pl. A „Ködben”. Szász Károly ükapánk Shakespeare fordításait kell megemlíteni, anyai nagyapánk, Podmaniczky Pál vallásos szépirodalmi munkásságáról egy teológus állított össze bibliográfiát, ahol huszonhárom oldalon 58 szépirodalmi termékét sorolta fel. Dédapánk testvére, báró Podmaniczky Frigyes „Naplótöredékek 1824-1886” című négykötetes könyve az egész XIX. század krónikája. Unokahúga, a mi édesanyánk, Kutas Emilné Podmaniczky Márta 81 éves korában, mikor addigi tevékeny élete után a betegség ágyhoz kötötte, lefordította németre a Naplótöredékeket, ebben a kétnyelvű kiadványban átmenti a XIX. századi nagybácsi üzenetét hat gyerekének, tizenhat unokájának és hét dédunokájának. Kutas László szobrairól is adtunk ki egy szép könyvet. És Laci idősebbik lánya illusztrációival jelent meg Petőfi Sándor: A helység kalapácsa c. műve. Kiságnesnek ezen kívül egy CD-je is van, amin gyönyörűen énekel és hegedül.

Családtörténeti esszét is tartalmaz az én könyvem: Martinovitsné Kutas Ilona: „Báró Podmaniczky Pál és a norvég biblia. Elbeszélés a 18 nyelvű nagyapáról 77 nyelven és rovásírással. Baron Pál Podmaniczky and the Norwegian Bible. A short story about the 18 lingual

Kutas Emilné Podmaniczky Márta, mögötte nagybátyja báró Podmaniczky Frigyes domborműve, melyet fia, Kutas László készített.

grandfather in 77 languages and in runic script.” Széphalom Könyvműhely Budapest 2000. A 262. oldalon található Gabnai Sándor soproni segédlelkész esszéje a nagyapánkról: „50 éve hunyt el „Podi bácsi”. Ezt az esszét az angol-magyar kétnyelvű könyvemhez a gyerekeim, Martinovits Edit, Péter és Eszter fordították le angolra.”

Talán nem véletlen, hogy a családi összetartás, s annak generációról generációra való átörökítése a mai napig ilyen erősen, s mindemellett természetesen mutatkozik meg a Podmaniczky leszármazottak körében; hiszen már az egyik ősük, báró Podmaniczky Frigyes (1824-1907) is leírta: „A gyermek nevelésének irányát illetőleg teljes egyetértés létezett szülőim között, mindketten azt tartották, hogy annak kedélyét kell elsősorban nevelni, s erre legghathatóbb módnak ígérkezett, hogy megkedveltetik vele a családi életet, ha annak fenséges költészete ihleti meg először a gyermek viaszpuha kedélyét.” (B. PODMANICZKY Frigyes: *Naplótöredékek 1824-1886*, Bp., 1887.)

A szerte a világban ma is élő hozzátartozók között többen is vannak (és a múltban is voltak) olyan vállalkozó kedvűek, akik folyamatosan gyűjtögették a család történetéhez kapcsolódó információkat, adatokat, anekdotákat, visszaemlékezéseket. Adatközlőm, Martinovitsné Kutas Ilona is közéjük tartozik. Ő a következőket mondta el a ma már nem élő felmenőiről, s a ma élő rokonok és elődeik kapcsolatáról:

„Anyai dédapánk Podmaniczky Ármin volt. Bátyját, Podmaniczky Frigyes Krúdy Gyula író nevezte ‘Budapest völegényének’. A budapesti Operaház megálmodója, később intendánsa volt. Az Andrássy út megtervezésében és kivitelezésében is részt vett (*Podmaniczky Frigyes gyermekkori nevelője Hunfalvy Pál volt*). A budapesti Városvédők elődjüknek tekintik, ezért minden évben megkoszorúzzák a szülőháza falára készített bronz táblát, amit bátyám, Kutas László készített. Laci szobrot készített még Kutas Julikáról is, és Frigyes bácsiról is egy kisplasztikát.

Ármin második házasságából született nagyapánk, Podmaniczky Pál. Dédmamánk, Egyessy Etelka színésznő volt. Nagyapánk filozófiát és egyháztörténetet tanított a soproni teológián, és nagyon szeretett prédikálni. Azt mondta, hogy prédikálás közben a szószéken nem remeg a keze. Parkinson-kór miatt remegett a keze élete utolsó tíz évében. 63 éves korában halt meg. 18 nyelven tudott, talán előörököltük tőle az idegen nyelvek iránti érdeklődést: gyermekei, unokái, dédunokái, ükunokái mind több nyelven beszélnek.

A nagymamánk Vargha Ilona latin-magyar szakos tanár volt, az első leány egyetemisták között végezte el az egyetemet. Két fiuk és két lányuk volt, Tamás és Jancsi 1961-ben illetve 1982-ben haltak meg. Zsuzska 1918-ban, anyu, Podmaniczky Márta 1915-ben született. Anyai részről két elsőfokú unokatestvérünk van: Podmaniczky Tamás lányai: Andrea és Katinka. Andrea három lányával (Hildegard, Barbara és Franciska) Németországban él, Katinka kisebbik lányával, Beával Franciaországban él, Gabriella pedig először Pesten járt orvosi egyetemre most meg Frankfurtban folytatja.

Még kiegészítem a fölmenőink névsorát: a másik dédapánk Vargha Gyula költő volt és statisztikus, néhány évig pedig a Magyar Tudományos Akadémia alelnöki tisztségét töltötte be. Dédanyánk Szász Póla, a püspök és műfordító Szász Károly egyik lánya.

Vargha Gyula és Szász Póla gyermekei sorban: Ilona (a mi nagymamánk), akiről már volt szó; illetve Zoltán, Erzsébet, Tamás és Gyula.

Zoltán bácsi történelemtanár volt, érdekelte a családfakutatás, megírta pl. a Podmaniczky és a Bibó család családtörténetét. Négy gyermeke közül kettő él. Egyik unokája, Gáspár Zsolt építőmérnök, a Műszaki Egyetemen tanít és akadémikus – A Szász-Vargha-Podmaniczky családból ő a hatodik, aki a Magyar Tudományos Akadémia tagja.

Bözszi néni – Molnár Gyuláné Vargha Erzsébet egyik unokája volt Molnár Dániel, a nemrég elhunyt sportriporter. Dani édesanyja Ilcsi néni, napjaink híres természetgyógyásza.

Tamás bácsi református lelkész volt, (Vargha Domokos írónak és tankönyvírónak, valamint Vargha Tamás matematikusnak és Vargha Balázs Csokonai kutatónak és másik négy testvérének az édesapja)

Gyula bácsi, aki a második világháborúban tűnt el, három lánya a feleségével, Blanka nénival Amerikába ment ki.”

A távolabbi hozzátartozók, unokatestvérek és másod-unokatestvérek között is megfigyelhető mindaz, amit az előzőekben kifejtettem. Köztük több egyházi személyiséget is találhatunk (református lelkészt, püspököt); valamint a köztük vannak a legtöbben azok, akik nem Magyarországon élnek/éltek. Családtagok költöztek különféle okokból Németországba, Franciaországba, az Egyesült Államokba.

A leggazdagabb információkat és a legszínesebb történeteket adatközlőm Podmaniczky Pál leányának Podmaniczky Mártának a közvetlen családtagjairól tudott, hiszen ebbe a rokoni ágba ő maga is beletartozik.

„Dr. Podmaniczky Zsuzsánnának kalandos élete volt, jól rajzolt, szépen festett, a képzőművészeti főiskolára szeretett volna menni, de szülei azt hallották, hogy a művészek züllött életet élnek, ezért néprajz szakra irányították. Doktori dolgozatában Kapuvár néprajzát írta meg. A háború után szociális munkás volt, biciklivel járta a Sopron környéki falvakat, segítette a háborús árvák, csonka családok mindennapi életét. 1950-ben a báróság miatt B-listázták a családot, Zsuzskát kidobták állásából. Négy-öt évig a soproni Csavargyárban kétkezi munkás volt. Úgy emlékszik vissza ezekre az évekre, hogy a munkások nagyon kedvesek voltak vele, jól érezte magát, nem éreztették vele, hogy ő tulajdonképpen büntetésből került a gyárba. Később bölcsődei dada lett Bánfalván. A soproni szívszanatóriumban kávéfőző volt vagy tíz évig, és csak a 70-es években tudott muzeológusként elhelyezkedni a Bányászati Múzeumban. Francia bányászmondákat fordított le magyarra, élvezte az értelmiségi létet.

Anyu, Kutas Emilné Podmaniczky Márta elkezdte a Gazdasági Főiskolát, de férjhez ment másodéves korában, így csak a kertművelésben, tyúktenyésztésben tudta kiélni mezőgazdaság iránti érdeklődését. 48 éves korában, mikor már felnőtt hat gyereke, elment a minisztériumba, hogy szeretné folytatni az – akkor már Közgazdasági Egyetemként alakult Gazdasági Főiskolát. Nem sikerült ez a terve, az Agrárgazdasági Kutatóintézetbe ment el könyvtárosnak, itt kiderült, hogy a kollégái nem tudnak nyelveket, így aztán angolból, németből és franciából fordított számukra mezőgazdasági szakcikkeket. Hatvan éves korában tett franciából

Podmaniczky Márta legidősebb gyermekével, Kutas Lászlóval 1936-ban

és németből középfokú nyelvvizsgát. A nyelvek iránti érdeklődését édesapjától örökölhette, szívesen skandálta a gimnáziumi latin memoritereket, tanult egy ideig lengyelül és a cirill betűket is mindig megtanulta az éppen ötödikes gyerekével.

Apánk Kutas Emil (1896-1974) református pap volt Zuglóban. Apai nagyapánk Kutas Bálint, valamint az egyik dédapánk Darabos Sándor, és az egyik ükapánk, Nagy Sándor szintén református papok voltak.

Szüleink, Kutas Emil és Podmaniczky Márta esküvője 1935-ben apu munkahelyén, a pesti Róna utcai református templomban volt. Itt laktunk a parókián egészen 1963-ig, azóta a Györök utcában.”

Podmaniczky Márta és Kutas Emil közvetlen leszármazottai*:

PODMANICZKY Márta (1915-) – KUTAS Emil (1895-1974)

KUTAS László (1936-) – HOFFMANN Henriette (1936-)

KUTAS Ágnes (1963-) – *Tomas ZIZKA (1963-)*

Dominik ZIZKA (1987-)

Barnabás ZIZKA (1989-)

Laura ZIZKA (1994-)

KUTAS Diana (1976-)

KUTAS Gábor (1938-) – HELESFAY Andrea (1948-) /elváltak/

– *Gizella SIEBOLD (1947-) /elváltak/*

András Michael KUTAS (1976-)

Nina KUTAS (1977-) – *Dirk STRUNK (1978-)*

Rokko STRUNK (2002-)

Nola STRUNK (2006-)

– *SZOLNOKY Katalin (1948-) /elváltak/*

KUTAS Júlia (1983-)

KUTAS Péter (1940-) – VÁRHEGYI Judit (1951-)

KUTAS Krisztina (1974-)

KUTAS Gergely (1975-)

KUTAS Ilona (1944-) – MARTINOVITS János (1940-)

MARTINOVITS Edit (1972-) – *MISKEY Csaba (1973-)*

MISKEY Márton (2003-)

* A Függelékben részletes családfa található (podmanini és aszódi báró Podmaniczky, görzsönyi Vargha, szemerjai Szász, Bibó, Kutas, dabasi Halász, Darabos, békésszentandrás Nagy, Martinovits, Gaál, Bangó, stb. stb. családokról)

MISKEY Balázs (2005-)

MARTINOVITS Péter (1975-)

MARTINOVITS Eszter (1980-)

KUTAS Bálint (1948-) – KARSAY Gabriella (1952-) /elváltak/

KUTAS Emil (1974-) – *VIDÉKI Tünde (1974-)*

KUTAS Marcell (1998-)

KUTAS Emil (2006)

KUTAS Attila (1976-) – *KRISZTU Éva (1975-) /elváltak/*

KUTAS Nikosz (1996-)

– *Käthi MEYER (1958) /elváltak/*

– *BALOGH Erika (1960-)*

KUTAS Réka (1987-)

KUTAS Benedek (1989-)

KUTAS Ágnes (1951-) – ERŐS Gábor (1946-2006)

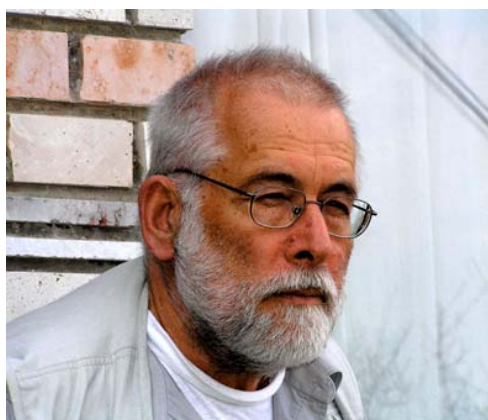
ERŐS Dóra (1971-)

ERŐS Ágost Koppány (1973-)

**Kutas Emil és Podmaniczky Márta hat gyermeke:
László, Gábor, Péter, Ilona, Bálint és Ágnes
egy 1950-es évekből való felvételen**

A hat gyerek, tizenhat unoka, és eddig 10 dédunoka adatai Kutas Ilona szóbeli közlése alapján:

„Laci szobrász, felesége Hoffmann Erika festő.

Laci kisplasztikai megtalálhatók az öt világrész múzeumaiban, magángyűjteményeiben. Sopronban érettségizett, mivel második gimnáziumban tavasszal kirúgták a Budapesti Református Gimnáziumból, mert lehülyézte az egyik tanárát, (apu lelkesz kollegáját), de 1952 nyarán bezárták az összes egyházi iskolát, így a Lónyai Gimnázium is megszűnt. Budapesten él, de Sopron

szobrászának számít: eddig 33 köztéri szobra díszíti ezt a várost. A Pap-rétre Holocaust emlékművet készített az 1800 Sopronból elhurcolt zsidó emlékére, az egyetemi botanikus kertben már hat professzor mellszobrát elkészítette, most kéri az hetediket. Lányaik Ágnes és Diana. Diana spanyol szakot végzett, most jelmez és díszlettervező szakra jár a Képzőművészeti Egyetemre. Közzsereplő: a Gyermekekétkeltetési Alapítvány óriásplakátján minden buszmegállóban látható, amint röstelkedve nézi éhező kislányát. Ágnes grafikus, eurofolk énekes, bábtervező, könyvillusztrátor, stb. Férje Žižka Tamás scenikus, gyerekeik Dominik, Barnabás és Laura (anyu dédunokái) Waldorf iskolába járnak Prágában, a nyarakat nagyszüleiknél Piliscsaba-Klotildligeten töltik. Laci Rákóczi szobra és Klotild hercegnő szobra a klotildligeti főteret díszíti, Kálvin szobra pedig a református templom kertjében van.

Gabi a család disszidense, 56-ban, mint papgyereket

nem vették fel az egyetemre, pedig nagyon jó matematikus volt. 1956-ban disszidált, zürichi egyetemistaként nagyon jól érezte magát Svájcban, utána már nem annyira. Három feleségétől (Andrea, Gizella, Kati) összesen három gyermeke van. András színházi dramaturg, a berlini operaház második embere. Nina nagyon okos, jól sakkozik, matematika

tikát tanul az egyetemen és most Rökkó nevű kisfiúkat, (anyu hatodik dédunokáját) babusgatja az építészhallgató és asztalos apukával együtt. Nina 2005 áprilisban lefutotta a berlini félmaratonit, ezzel bekerült a családi maratonista klubba (Martinovits János húsz maratoni, Martinovits Péter és Martinovits Edit egy-egy, Miskey Csaba – Edit férje – három

maratonit futott.) Gabi harmadik gyermeke Julika, Londonban művészettörténetet és műtárgy-kereskedelmet tanul.

Péter a Gázművek csoportvezető mérnöke volt negyven évig, nyugdíjas éveire pedig minőségbiztosítási szakembernek képezte ki magát. Ő hasonlít legjobban Podmaniczky Frigyes nagybátyánkra, Podmaniczky Pál nagyapánkra és dr. Martinovits Jánosra. Ez utóbbival még a futás és a nők szeretete, tisztelete is rokon vonás, nemcsak a kopasz fej. A tar koponyát viszont mind a négy esetben okos emberek viselik, viselték. Jutkával két gyerekük van, Krisztina és Gergő. Krisztina nagyon szép, de nagyon nehéz pályát választott, halmozottan sérült gyerekek iskolájában tanít. Gergő kiállítás-, kongresszus-, tanfolyam- stb. szervező és berendező cég igazgatója.

A fent említett okos, kopasz doktor, Martinovits János vett el engem, Kutas Ilus nagyothalló, testnevelés-földrajz szakos főiskolást feleségül, miután öt évig udvaroltam neki. A családba kerülése óta írta a család manduláit, operálja az elálló és gennyes füleket, egyenesítgeti az orrsövény-ferdüléssel és sasorrú családtagok és családsegítők orrait. Engem meg méltóságos asszonynak titulál mióta őt az apósjelölt, Kutas Emil nagyságos úrnak nevezte (gondolom abbéli örömeiben, reménykedésében, hogy majd csak elveszi ez a kis ember az ő öregecske, pártában maradt 26 éves leányát). Három gyerekünk egy része sportoló (Edit, sőt az ő férje, Miskey Csaba is lefutotta már a maratonit), a másik kettő anyai örökségként testes ember. Péter is lefutotta egyszer gimnazista korában a maratonit az édesapjával együtt, most tervezi, hogy megszabadul 20-30 kilótól és lefutja az őszi berlini maratonit. Edit és Péter angoltanárok, de nem ezt a szép szakmát gyakorolják: Edit bankár volt, most gyeseen van, Péter angol filmek szinkron szövegét fordította magyarra, most egyelőre levilágító műhelyben dolgozik. Eszter fizika-földrajz szakot végzett, most földrajz kiegészítőre jár, muzsikos (szaxofonozik az ötven tagú makói fúvószenekarban és nyelvgyűjtögető, most is szerzett nekem kirgiz, etiópiai és bengáli nyelvet, így már 81 nyelvre van lefordítva a 18 nyelvű nagyapámnak dedikált Norvég Biblia című „bibliálopás-történeti alapmű”. A klánszerű családi összefogás tehát a kis családon belül is meg kifelé is jól működik. Nagymama és Zsuzska gondozási, éjszakai felügyeletet ők is szoktak vállalni, de ebben a tekintetben messze el vannak maradva Ágnes, Dóra, Laci és Gabi feladatvállalásától. Edit kisfia, a mi első kis unokánk Miskey Marci 2003. december 17-én látta meg a napvilágot

Berlinben. A fapados repülőgépeknek köszönhetően gyakran jönnek haza és mi is járunk Berlinbe unokát nevelgetni.

**Martinovitsné Kutas Ilona és dr. Martinovits János; valamint gyermekeik:
Edit, Péter és Eszter egy 1980-as felvételen**

A következő Bálint, akiről a Valentin-napot is elnevezték. Neki is három feleségtől (Gabika-Kati, Káthi, Erika) összesen négy gyermeke van, sőt már három unokája is. Ex-sógornőnk, a svájci ápolónő Káthi két gyermeke Ineke és Joachim, édesapjuk egy belga repülőgép szerelő. Bálint legnagyobb gyermeke nagyapja nevét, az Emilt örökölte, aztán serdülő korában még fel akarta venni nagyanyja családnevét (Podmaniczky) is. Nagyon ügyes autó és motorforgalmazó kül- és belföldön. Felesége Tünde, két kisfiuk van Kutas Marcell és Kutas Emil III. Attila családbeli neve Titi, a kisfiáé meg Bubuka (Nikosz). Nikosz édesanyja, 1948-ban Magyarországra települt görög házaspár lánya. Attila nagyon rendes, nyomdájukban anyagáron kinyomtatta fontos családregénnyé bővült nyelvgyűjteményem második, bővített kiadását. Kinyomtatta anyu német fordítását (Podmaniczky Frigyes Naplótöredékét fordította le németre négy évvel ezelőtt), de a családi együttműködés a szöveg gondozásában igen lassan halad. – (közben már kinyomtatta anyu német-magyar kétnyelvű könyvének első kötetét, a második kötetnél ismét az a probléma, hogy a német szöveg gondozását nem tudom befejezni, pedig már Teréz nővér, Eszter 94 éves angolkisasszony apáca némettanára is nagyon sokat segített.). Bálint bécsi gyerekei közül Réka szépen csellózik, nagynénje, Ágnes már szobrot is készített róla, amint

éppen meghajol a csellójával. Bence nem tud csellózni, viszont bármelyik ajtófélfán egész gyorsan fel tud mászni majdnem a plafonig.

Ágnes a legrendesebb az egész családban. Nem ér rá szobrokat készíteni, mert mindig a Györök utcában van, ahol 89 éves anyukánkat és a 86 éves Zsuzskát gondozza. Nagyon szép kis szobrot készített egy 1925 táján készült fénykép alapján, anyu és unokatestvére Molnár Giliről. Mesefigurái: A kis herceg, Nils Holgersson a lúdján repül, Jancsi és Juliska egy padon üldögél a gonosz mostoha kertjében, Kutas Réka csellózás után éppen meghajol a hangversenyeremben, stb. Ágnes férje, Erős Gábor Kijevben végzett építészmérnök. Sajnos az ottani oktatás nem lehetett valami alapos, mert a saját házukhoz is elfelejtett lépcsőt tervezni, és ugyanezt a hibát Laciék klotildligeti házánál is elkövette. Viszont verseket ír, már meg is jelent egy verseskötete, a Balatoni nagy horgász címmel. És még nagyon szorgalmas ember, Budaligeten egy hegyoldalban van a házuk, ő építette saját kezűleg, úgy, hogy először a fél hegyoldalt lebányászta, hogy hely legyen a háznak. (Erős Gabi sajnos 2006 nyarán nyelőcsőrákban meghalt!!! Nagyon rendes ember volt!!!) Két gyermekük van, Dóra (az egyik legrendesebb unoka), Koppány meg a legjobb Sonka és Hajókoffer című szobrokat készítette. Ő a harmadik szobrász a családban: édesanyja és nagybátyja foglalkozását választotta. Idén harmadéves Derkovits-ösztöndíjas. (*Fiatal képzőművészek ösztöndíja.*) Dóra francia-némettanár, de lehetne óvónő, idegenvezető, sőt hittantanár is.”

A generációk sora nemcsak időben, hanem térben is behálózza az egész Kárpát-medencét. A Podmaniczky család és ma is élő leszármazottai körében bizonyos helységek, települések különleges jelentőségűek voltak, s azok még jelenleg is (vagy huzamosabb ideig éltek ott, vagy egyéb okok kötötték az egyes családtagokat oda) – ezek közül emelte ki a legfontosabbakat, vagy éppen a legérdekesebb események színhelyéül szolgáló településeket adatközlőm:

„Podmanin: (*Ma már nem ez a neve.*) Kis város a Felvidéken, innen származik a Podmaniczky család – nagyapám teljes neve: podmanini és aszódi báró Podmaniczky Pál volt.

Aszódon volt a Podmaniczky kastély, ahol Podmaniczky Ármin dédapánk testvéreivel együtt lakott (Frigyes, Júlia /Jósika Miklós felesége/, stb.). Német édesanyjuk, Jänkendorfi-Noszticz Eliza hozta Magyarországra a karácsonyfa állítás szokását. (PODMANICZKY Frigyes: *Naplótöredékek – Tagebuchfragmente* Bp. 2003. 106. o.)

Felsőszeli: Podmaniczky Pál nagyapánk tíz évig volt a falu evangélikus lelkésze.

Pozsony, Eperjes: Podmaniczky Pál evangélikus teológiákon tanított ezekben a felvidéki városokban.

Sopron: Kutas Ilona itt született! Illetve elmentem Sopronba megszületni, tudniillik 1944 tavaszán Budapesten nagy harcok voltak, ezért apu úgy döntött, hogy három kisfiát és anyut, aki engem várt, nyugodtabb helyre viszi, Sopronba a nagyszüleinkhez. Ő visszautazott Pestre, hisz a templomot és a parókiát nem lehetett cserbenhagyni. Szeptember 29-én születtem meg a Győri úti kórházban, és mivel Pesten ostromzár alakult ki, apuval csak tíz hónapos koromban találkoztam először, mikor el tudott jönni a családjáért. Sopronban érettségizett bátyám, Kutas László is, akinek 2005-ig huszonöt köztéri szobrát állították fel ebben a szép városban. A szoboravatókra, hacsak lehet, mindig elmegyünk. Gabi és Péter is Sopronba járt egy fél évet iskolába 1952-ben, mikor a pesti Lónyai utcai református gimnáziumot bezárták. Sajnos apu karácsonykor hazahívta őket Pestre, ezért az államosításkor nem aludt senki nagyapám könyvtárszobájában, a szoba két ajtaját barna ragasztószalaggal leragasztották. Még emlékszem a szövegre, ami a ragasztószalagra volt gépelve: „Aki ezt a papírt felszakítja, és a szobába bemegy, öt évig terjedő börtönbüntetéssel sújtható.” Később a szobát kiürítették, a könyvek egy részét zúzdába vitték, másik része talán az Üllői útra került az evangélikus Konvent pincéjébe. Egyszer a hetvenes években valaki szólt Lacinak, hogy Podmaniczky nagyapánk könyves szekrényét kidobták az utcára. Laci összeszedte, most a műtermében van. A Kutas gyerekek Sopronban töltötték a nyarakat 1936-1963 között – akkorra a már korábban államosított házból kiköltöztették Podmaniczky Zsuzskát, és 1961-ben bátyja, Tamás családját. Erős Dóra három évig tanított a soproni Líceumban, ahova Laci is járt, és ahol az iskola udvarán és a homlokzaton hat Kutas-szobor van (a huszonöt soproni szoborból hat).

Löb-pusztá (Pest-megye): görzsönyi Vargha Gyula dédapánk birtoka volt, itt írta szép verseit, itt töltötte a nyarat huszonhárom unokája.

Nemesgörzsöny: (*Veszprém megye – Pápa közelében*) Vargha Gyula ősei ebből a bakonyi faluból származnak. Az itteni református lelkész megkérte Kutas Lászlót, hogy készítsen egy fali táblát dédszüleinkről, a Vargha Gyula – Szász Póla házaspárról.

Szeptemberre kérték, de Laci azt mondta, hogy igyekszik elkészíteni augusztus 7-re, akkor lesz 90 éves anyukánk, Podmaniczky Márta.

Budapest: Podmaniczky Frigyes és Ármin itt született, mert édesapjuk fontosnak tartotta, hogy ne az elmaradott egészségügyi körülmények között, Aszódon jöjjenek világra. Budapesten, a Róna utcai református parókián volt pap édesapánk Kutas Emil, itt laktunk 1963-ig, a templomkertben faragta Laci a Vízbelépő lány című kútfigurát. Vargha Gyula Löbről szekéren utazott be munkahelyére, a Statisztikai Hivatalba, illetve a Tudományos Akadémiára.”

Természetesen a fent említett helységek sorát még számos másikkal lehetne kiegészíteni, hiszen a Podmaniczky család közelebbi és távolabbi hozzátartozóinak sok egyéb településsel volt/van szoros, illetve kevésbé kapcsolatuk. Annak ellenére, hogy a rokonságban akadnak olyanok is, akik ma már nem Magyarország területén élnek, s esetleg nem is magyar származásúak mindkét részről, a családi kötelékeket a lehetőségekhez mérten ápolják.

Családi összejövetel 2005 húsvétján

A közelebbi és távolabbi családtagok számára minden évben húsvétkor, valamint karácsonykor nyílik alkalom arra, hogy találkozzanak, hiszen ezeken a nagy ünnepeken mindig összegyűlik a család, többnyire Budapesten, Podmaniczky Márta és Dr. Podmaniczky Zsuzsánna jelenlegi lakhelyén.

Időről időre a lelkesebb családtagok, akiknek idejük is engedi, szerveznek úgynevezett „unokatestvér-találkozókat”. Ezeken a találkozókon a tágabb, nagyobb rokonság tagjai is képviseltetik magukat. Az unokatestvér-találkozó gondolata később megtetszett, a Podmaniczky családhoz csak beházasodás útján kapcsolódó rokonoknak is, és így vannak közöttük olyanok, akik ezek után kedvet éreztek a hasonló jellegű összejövetel szorgalmazására, majd meg-

szervezésére. A nagyobb családi találkozók elsősorban azoknak a hozzátartozóknak kiemelten fontosak, akik távolabb élnek (pl. Ausztria, Csehország, Franciaország, Németország stb.), s emiatt a család többi tagjával csak ritkán tudnak találkozni.

Podmaniczky Márta és Zsuzsánna, mivel mind a ketten idős korúak (1915-ben és 1918-ban születtek), folyamatos ápolásra és gondozásra szorulnak. Ebben a tekintetben is nagyon fontos a családi összetartás szerepe, hiszen e nélkül nem tudnák megvalósítani a két idős hölgy ellátását.

A család számos tagja aktív szereplője lakóhelye kulturális életének, művészeti vagy egyéb közéleti tevékenysége miatt. Kutas László szobrászművész a Sopron városért folytatott tevékenysége elismeréséül kapta meg a Pro Urbe díjat. Lakóhelyén, Piliscsabán szintén nagyra becsült személyiség, a Rákóczi-év tiszteletére, a fejedelemről készített szobra díszíti a település főterét. A közelmúltban a Kossuth Rádió munkatársai készítették vele interjút, melyben többek között munkáján kívül felemlített több, a családhoz kapcsolódó történetet, anekdotát is.

Martinovitsné Kutas Ilona lakóhelye, Eger kulturális életének számottevő alakja. A helyi, városi televízió Egri Arcok című portréműsorában készített vele interjút nemrégiben. Novellája, a hetvenhét nyelvre lefordított A norvég biblia című írás kapcsán a családi archívumból több ereklyének számító tárgyat vett elő – néhány évvel ezelőtt úgynevezett „családi nyelvkiallítást” rendezett a Megyei Könyvtárban, ahol a könyvében megjelenő nyelveket tette közszemlére, valamint a szobrász testvérek, unokaöccs szobrait, Dóra Kétnyelvűség a családban c. szakdolgozatát, Kis Ágnes világzene CD-jét és illusztrált Petőfi kötetét, stb. A kiállítás megnyitóján férje, Dr. Martinovits János mondott nyitóbeszédet (aki Eger városának ugyanolyan jelentős alakja, mint felesége); s rajta kívül közreműködtek a család egyéb tagjai – többek között Kutas Ágnes, aki énekelt és hegedült, Martinovits Eszter meg szaxofonozott.

A család (Podmaniczky – Kutas – Vargha – Martinovits stb.) összetartása tehát, a történelmi viszonytársaságok ellenére megmaradt, s összegezve az eddigieket elmondható, hogy a rokonság tagjai közötti kapcsolat fenntartása napjainkban is folyamatos – kinél aktívabb, kinél kevésbé (hiszen „fekete bárányok” mindenhol vannak – ha egy kissé pejoratív szóviccel akarnék élni, azt mondanám, „még a legjobb családban is”). Bár a família tagjainak a jelentősége a társadalomban ma már merőben más, mint a második világháború befejezése előtt volt, ennek ellenére világfelfogásuk, s az élet legfontosabb dolgairól (úgy mint a család, az ünnepek, a tanulás, a tudás, a művészetek) vallott alapvető nézeteik, nem változtak.

„Jó pap holtig tanul.” – ezzel a közmondással élt adatközlőm, mikor saját magát próbálta röviden bemutatni. Ezzel azonban nem pusztán saját magát, hanem kiterjedtebb rokonsága le- és felmenő ágát is jellemezte, hiszen az előzőekben tárgyaltak mind ezt a mondást erősítik meg, s illusztrálják szemléletesen. S a tanulás vonatkozik nemcsak a tényleges, intézményes keretek között, vagy anélkül zajló, iskolai jellegű tanulmányokra; hanem a folyamatos ismeretszerzésre, az ismeretek és a tudás gyarapítására; melynek részét képi a különféle emberi kapcsolatokban, családon belüli és azon kívüli viszonyrendszerekben való mozgás, a megfelelő kommunikáció elsajátítása.

Felhasznált irodalom:

B. PODMANICZKY Frigyes: *Naplótöredékek 1824-1886* – PODMANICZKY Márta: *Tagesbuchfragmenten 1824-1886*, Bp., 2001.

HERBER Attila – MARTOS Ida – MOSS László – TISZA László: *Történelem 1914-től 1990-ig*, Bp., 2003.

MARTINOVITSNÉ KUTAS Ilona: *Báró Podmaniczky Pál és a norvég biblia – elbeszélés a 18 nyelvű nagyapáról 77 nyelven és rovásírással*, Bp., 2000.

ROMSICS Ignác: *Magyarország története a XX. században*, Bp., 2003.

Valamint köszönettel tartozom Dr. Martinovitsné Dr. Kutas Ilonának a segítségért, illetve Martinovits Eszternek a fényképekért.

FÜGGELÉK

CSALÁDTÖRTÉNETI VÁZLATOK

a Kutas, Martinovits, Podmaniczky, Vargha, Árpás, dabasi Halász, stb. családokról

Családfa helyett családi elágazások

*II.: nagyszülők = szülők szülei

*III.: dédszülők = szülők nagyszülei = szülők szüleinek szülei

*IV.: ükszülők = szülők dédszülei = szülők szüleinek nagyszülei = szülők nagyszüleinek szülei

*V.: szépszülők = szülők ükszülei = szülők szüleinek dédszülei = szülők nagyszüleinek nagyszülei

*VI.: összülők = szülők szépszülei = szülők szüleinek ükszülei = szülők nagyszüleinek dédszülei

*VII.: = szülők összülei = szülők szüleinek szépszülei = szülők nagyszüleinek ükszülei

*VIII.: = = szülők szüleinek összülei = szülők nagyszüleinek szépszülei

*IX.: = = = szülő nagyszüleinek összülei

A jelekről:

-oo- : házasságot jelöl

-oo1935- esküvő időpontját

→ : gyermeket

→→ : a gyermek gyermekét = unokát

→→→ : a gyermek gyermekének gyermekét = dédunokát

→→→→ : ükunokát

→→→→→ : szépunokát

? : ismeretlen adatot

+ : korai halált

(év-év) : születési és halálozási évszámot

=> lásd ott! : utalás korábban előfordult adatra

++OO++OO : új család-ágat (közvetlenül ahol előfordul)

++OO++OO++OO++OO++OO++OO : új család-ágat (egy család teljes leírása után)

I. II. III. : első, második, harmadik házasság

ÉLETRAJZ!!! : a családleírások után ABC-rendben találhatók az eddig elkészült életrajzok (MINDENKIT BÍZTATOK ÉLETRAJZ ÍRÁSRA!!!)

A rokonsági adatok gyűjtésében visszafelé haladtam: *I → *II → *III... →N

*II. Podmaniczky Márta fordító (1915-) -oo- Kutas Emil református lelkész (1895-1974)

ÉLETRAJZ!!!

→ K. László szobrász (1936-) -oo- Hoffmann Henriette festőművész (1936-)

→→ K. Ágnes grafikus, ének- és hegedűművész (1963-) -oo- Tomas Žižka (1963-) szcenikus

→→→ Z. Dominik (1987-)

→→→ Z. Barnabás (1989-)

→→→ Z. Laura (1994-)

→→ K. Diana spanyoltanár, díszlet és ruhatervező szakos egyetemista (1976-)

→ K. Gábor (1938-) -oo- I. Helesfai Andrea hegedűművész (1948-) (elváltak)

II. Gesella Siebold gyógytornász (1948-) (elváltak)

→→ K. (Siebold) András Michael dramaturg, színházigazgató (1976-)

→→ K. (Siebold) Nina matematikus (1977-)-oo- Dirk Strunk építészmérnök hallgató (1978-)

→→→ S. Rokko (2002-)

→→→ S. Nola (2006-)

III. Szolnoki Katalin üzletasszony(1948-) (elváltak)

→→ K. Júlia műtárgykereskedő (1983-)

→ K. Péter épületgépész mérnök (1940-) -oo- Várhegyi Judit előadó (1951-) (elváltak)

→→ K. Krisztina gyógypedagógus (1974-)

→→ K. Gergő rendezvényszervező (1975-)

→ Dr. K. Ilona Márta Dóra Éva Judit könyvtáros (1944-) – oo1971- Dr. Martinovits János
fül-orr-gégész főorvos (1940-)

→→ M. Edit angoltanár (1972-) -oo- Dr. Miskey Csaba mikrobiológus (1973-)

→→→ Miskey Márton (2003-)

→→→ Miskey Balázs (2005-)

→→ M. Péter angoltanár (1975-)

→→ M. Eszter földrajz-fizika szakos tanár, Magyar Dermatológiai Társaság titkára mellett
asszisztens, szaxofonista (1980-)

→ K. Bálint gyorkorsolya edző, régiségárus (1948.06.05-) -oo- I. Karsai Katalin
nyomdatulajdonos (1952-)(elváltak)

→→ K. Emil autó és hajókereskedő (1974-) -oo- Vidéki Tünde

→→→ K. Marcell (1998-)

→→→ K. Emil Szilárd (2006-)

→→ K. Attila nyomdavezető (1976-) -oo- Krisztu Éva (1975-) (elváltak)

→→→ K. Nikosz (1996-)

II. Käthi Meier ápolónő (elváltak)

III. Balogh Erika (1960-)

→→ K. Réka szociológia szakos egyetemista (1987-)

→→ K. Benedek (1989-)

→ K. Ágnes szobrászművész (1951.06.17-) -oo- Erős Gábor építészmérnök (1946-2006)

→→ E. Dóra német-francia szakos tanár, óvónő, református hitoktató, idegenvezető (1971-)

→→ E. Ágost Koppány szobrászművész (1973-) -oo- Cseh Lili szobrászművész

→→→ E. Gusztáv Fülöp (2007-)

++OO++OO

*II. Erős Lajos (192?-) -oo- I. Mátis Erzsébet (1923-2002)

→ E. Gábor építészmérnök (1946-2006) -oo- Kutas Ágnes szobrászművész (1951-)

=> lásd ott!

→ E. Györgyi -oo- Lauber István

→→ L.

→→ L.

II. ?

→ E. Csaba Attila hangfelvevő(1959-) -oo- ? (elváltak)

→→ E.

→ E. ? leány

III, ?

→ E. Apolka szobrászművész (1978-) -oo- ? Tamás szobrászművész

→→ ?

→→ ?

++OO++OO

*II. Máti Tamás -oo- Bartal Margit

→ M. Margit

→ M. Tamás

→ M. Erzsébet -oo- I. Erős Lajos

=> lásd ott!

II. Miskovits Rudolf

→ M. Bertalan

→ M. Tibor -oo- ?

++OO++OO

*III. Bartal ? - ?

→ Bartal Margit -oo- Máti Tamás

=> lásd ott!

→ Bartal Etelka -oo- Domsitz ?

→→ D. Éva -oo- Ott ?

→→→ O. Márton

→→→ O. Attila

++OO++OO

++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*III. Vargha Ilona latin-magyar szakos tanár (1883-1954) -oo- báró Dr. Podmaniczky Pál
teológiai tanár (1885–1949)

→ P. Márta fordító (1915-) -oo- Kutas Emil református lelkész (1895-1974)

=> lásd ott!

→ P. Tamás M. kir.huszárnagy, bányamérnök (1916–1961) -oo- Käs Eleonora munkaügyi
hivatalban munkatárs (1925-)

→→ Dr. P. Andrea orvos (1950-)-oo- Dr.Wagner, Hermann orvos (1952-) (elváltak)

→→→ Wagner-Podmaniczky, Hildegard gyógypedagógus (1977-) -oo- ? Volker mérnök

→→→ Wagner-Podmaniczky, Barbara (1981-)

→→→ Wagner-Podmaniczky, Franciska (1985-)

→→ P. Katinka német-francia szakos tanár (1954-) -oo- Michel, Travers némettanár (1947-)
(elváltak)

→→→ Dr. Travers-Podmaniczky, Gabrielle orvos (1981-)

→→→ Travers-Podmaniczky Beatrix nyelvész (francia, magyar, német, orosz) (1985-)

→ Dr. P. Zsuzsánna néprajzos, szociális munkás, vasipari segédmunkás, szanatóriumi
kávéfőzőnő, múzeológus (1918-)

→ P. János a dán kir. hadsereg lovasiskolájának oktatója, johannita lovag (1924– 1983)+

*IV. szemerjai Szász Polyxena /Póla/ fordító, halleluja énekek írója (1863-1947) -oo- görzsönyi Vargha Gyula költő, statisztikai Hivatal igazgatója, az MTA tagja (1853- 1929)
→ Vargha Ilona latin-magyar szakos tanár (1883-1954) -oo- báró Dr. Podmaniczky Pál teológiai tanár (1885–1949)

=> lásd ott!

→ Dr. V. Zoltán történelemtanár, családtörténész (1886-1973) -oo- Puky Klára(1898-1986)

→→ V.Judit (1917-1946)+ -oo- Dr.Gáspár László (1918-1996) (építő)mérnök

→→→ Dr. G. László (építő)mérnök (1943-) -oo- Hatolkay Márta (1942-) építészmérnök

→→→→ Dr. G. Judit fogorvos -oo- Nagy Gergely (1969-)

→→→→→ N. Katalin (1994-)

→→→→→ N. Tamás (1996-)

→→→→→ N. Dorka (1998-)

→→→→→ N. Péter (2000-)

→→→ Dr. G. Zsolt építőmérnök, alk. matematikus, egyetemi tanár, az MTA rendes tagja (1944-)-oo- Kutasy Katalin gyógyszerész (1948-)

→→→→ Dr. G. Szabolcs ortopédus és traumatológus orvos (1973-) -oo- I. Dr. Takács Enikő szemészorvos (1975-) (elváltak)

II. Lengyel Szilvia testnevelő tanár, úszóedző (1975-)

→→→→→ G. Luca (2006-)

→→→→ G. Melinda Dóra közgazdász (1978-)

++OO++OO

*II. Gáspár ? -oo- ?

→ Dr. Gáspár László építőmérnök (1918-1966) -oo- I. Vargha Judit (1917-1946)+

=> lásd ott!

II. ?

→→ ? leány

++OO++OO

→→ Vargha László (építő-)mérnök (1919- 1980) -oo- Nagy Elvira (1931-)

→→→ V. Judith (1951-) -oo- Nagy Mirko (1948-)

→→→→ N. Róbert (1975-)

→→→→ N. Dávid (1978-)

→→→ V. Ildikó (1954-) -oo- Huzella Gábor építőmérnök (1954-)

→→→→ H. Balázs (1983-)

→→→→ H. Ádám (1985-)

→→→ V. Márta (1955-)-oo- Kovács János (1950-)

→→→→ K. Róbert (Richárd) (1977-)

→→→ V. Zsolt (1956-) -oo- Wellish Judit (1961-)

→→→→ V. Eszter (1983-)

→→→→ V. Tünde (1985-)

→→→→ V. Krisztina (1991-)

→→→→ V. Péter (1994-)

→→→ V. Eszter (1958-1960)

→→→ V. Róbert (1961-) -oo- Tóth Erzsébet (1965-)

→→→→ V. Máté (1987-)

→→→→ V. Márk (1990-)

→→→→ V. Viktor (1993-)

→→ V. Sára (1923-2005) -oo- Dr. Perecz László jogász (1912-1982)

→→→ Perecz Miklóská (1945-1987)+

→→→→→ Perecz Klára Judit statisztikus (1947-) – oo - I. Salamin András építőmérnök, programozó (elváltak)
 →→→→→ S. Krisztina óvodapedagógus (1968-) -oo- Szabó András) történelemtanár, teológus, orgonista (1968-)
 →→→→→ Sz. Zsombor (1993-)
 →→→→→ Sz. Domokos (1997-)
 →→→→→ Sz. Csenge (2001-)
 →→→→→ S. Miklós építésmérnök (1970-) -oo- Kiss Ágnes tanító (1969-)
 →→→→→ S. Ágota (1992-)
 →→→→→ S. Dorottya (1992-)
 →→→→→ S. Fanni (1995-)
 →→→→→ S. András építőmérnök, fizikatanár (1973-) -oo- Szerencsés Krisztina pszichológia szakos egyetemi hallgató (1978-)
 →→→→→ S. Géza geográfus, közgazdász (1975-) -oo- Bathó Anna kertésmérnök (1974-)
 →→→→→ S. Márton (2003-)
 →→→→→ S. Léna (2005)

II. Dr. Ballacci, Mario közgazdász (1936-)

→→→→→ Dr. Perecz László István jogász, újságíró, filozófus (1959-) -oo- Dévényi Edit művelődésszervező (1948-)
 →→→ V. Ilona képesített tervgazdász (1928-) -oo- Czege Kálmán statisztikus (1911-2004)
 →→→ C. Attila statisztikus (1951-)
 →→ V. Erzsébet költő (1887-1962) -oo- Molnár Gyula bíró (1881-1965)
 →→ Dr. M. Ágnes az OSZK főkönyvtárosa (1911- 1987)
 →→ M. Endre tanár (1911- 197?) -oo- I. Rimár Irma (elváltak)
 →→→ M. Éva tanár (1940-) -oo- Bakonyi Rudolf (1926-)
 →→→→→ B. Zsuzsanna Éva (1968-) -oo- Rodgers, Stephen Kanoa (1969-)
 →→→→→ R., Nikolas Makana (1997-)
 →→→→→ R., Rhiannon Nohealani (2000-)
 →→→→→ R., Dominic Kupono (2004-)
 →→→→→ B. Rudolf Ferenc (1969- – oo - Pintér Edina (1971-)
 →→→→→ B. Réka Virág (1998-)
 →→→→→ B. Ádám (2000-)
 →→→→ M. Árpád (1944-) -oo- Giurfá, Susan (1942-)
 →→→→ M. Kathleen (1981-)
 →→→→ M. Elisabeth (1983-)

II. Bley Anna Klára (1924-2001)

→→→ M. Eszter diétásnővér (1915-2004) -oo- Dr. Palágyi Elek (1908-1942)+
 →→→ M. Dániel mérnök (191?–1986) -oo- I. Katona Ilonka kozmetikus, természetgyógyász (1926-)(elváltak)
 →→→→ M. Dániel tanár, sportriporter, költő (1944-2003)+ -oo- Cselik Katalin (1945-)
 →→→→→ M. Dávid (1974-)
 →→→→→ M. Virág (1975-) -oo- Sugár Péter (1964-)
 →→→→→ S. Dominik (2002-)
 →→→→ M. Ferenc (1955-) -oo- Szenthe Éva (1954-)
 →→→→→ M. Bence (1982-)
 →→→→→ M. Ferenc Boldizsár (1986-)
 →→→→→ M. Domonkos (1989-)

II. Repkény Katalin (1930-)

III. Marosi Jolán (1930-)

→→ Dr. M. Gyula bíró, evangélikus diakónus (1924-2005) -oo- Mórocz Márta (1930-)
 →→→ Dr. M. Márta orvos (1961-) -oo- Balla Tibor villamosmérnök, programozó(1956-)
 →→→→ B. Krisztián (1986-
 →→→→ B. Dániel (1987-)
 →→→→ B. Zsuzsi (1989-)
 →→→→ B. Ági (1990-)
 →→→→ B. Dávid (1997-)
 ++OO++OO
 *II. Balla ? -oo- ?
 → Balla Tibor programozó (1956-) -oo- Dr. Molnár Márta orvos
 => lásd ott!
 → Balla ? teológiai tanár az Újszövetség tanszéken -oo- ?
 →→ ?
 →→ ?
 ++OO++OO
 →→→ Molnár Gyula (1966-) -oo- dr.Geiger Cecilia jogász (1969-)
 →→→→ M. Edit (1997-)
 → Vargha Tamás református lelkész (1890-1968.) – Magay Mária (1895-1993)
 →→V. Éva (1917-1982) -oo- Murányi Árpád református lelkész (1913-1982)
 →→→ M. Éva tanár (1948-) -oo- Szakál Pál tanár (1951-)
 →→→→ Sz. Pál bölcész
 →→→→ Sz. Tamás joghallgató
 →→→ M. Mária mérlegképes könyvelő(1949-)-oo- Szilágyi András (1946-)
 →→→→ Sz. Dóra pedagógus(1973-) -oo- Hadas Attila (1973-)
 →→→→→ Hadas Eszter (2000-).
 →→→→ Sz. Réka (1974-)
 →→→→ Sz. András (1976-)
 →→→ M. Márta (1949-) -oo- Kollár Lajos (1951-)
 →→→→ K. Zoltán (1976-)
 →→→→ K. Miklós (1978-)
 →→→ Dr. M. Péter könyvtáros, főiskolai tanár (1955-)-oo- Bauer Gyöngyi logopédus (1954-)
)
 →→→→ M. Péter elektro- és gépészmérnök (1978-)
 →→→→ M. Edit fogorvos (1980-)
 →→→→ M. Zsófia (1987-)
 →→ Dr.Varga (szül.:Vargha) Tamás matematikus, az általános iskolai matek könyvek szerzője (1919-1987) -oo- Binét Ágnes pszichológus (1920-1988)
 →→→ V. György nyelvtanár(1950-) -oo- Povázsai Katalin (1951-) (elváltak)
 →→→→ V. Eszter (1977-)
 →→→→ V. Tamás (1979-)
 →→→ V. Zsuzsa pszichológus (1951-) -oo- I. Fejér Tibor (1947-) (elváltak)
 II. Szlivka József (1945-)
 →→ V. Balázs isodalomtörténész (1921-1996) -oo- Gimes Ágnes (1925-1997)
 →→→ V. Márton matematikus (1948-) -oo- I. Pollák Erika bölcész (elváltak)
 →→→→ V. Fruzsina nyelvész (1979-)
 II. Novák Julianna tanító (elváltak)
 →→→→ V. Zsuzsanna (1991)
 →→→→ V. Benjamin (1992-)
 →→→→ V. Noémi (1994-)

menedzser (1956-)

→→→ V. János biológus (1949-) -oo- I. Dr. Tóth Jeannette (1949-) (elváltak)

II. Sáli Ildikó matek-rajz szakos tanár (1948-) (elváltak)

→→→→ V. Dániel informatikus (1977-)

→→→→ V. Sára Zsófia környezettechnológus (1979-)

→→→ V. Mihály építésmérnök, újságíró (1952-) -oo- I. László Zsófia bölcsész (1952-) (elváltak)

II. Dr. Laczkó Júlia orvos (1950-) (elváltak)

→→→→ V. Simon Péter közgazdász (1981-)

→→→→ V. Lili (1982-)

III. Nemes Anna tanár (1948-)

→→→→ V. Paula (1991-)

IV. Bánki Vera tanár (1950-)

→→ V. Domokos író (1922-2002) -oo- Stolte Magdolna csillagászati múzeumi könyvtáros, kutató (1931-)

→→→ Dr. V. András pszichológus, statisztikus egyetemi tanár (1949-) -oo- Dr. Borbély Anna nyelvész (1958-)

→→→→ V. Flóra (1983-)

→→→→ V. György Domokos (1986-)

→→→ V. Péter statisztikus (1951-) -oo- Rajczy Katalin biológus (1955-)

→→→→ V. Márta vegyész (1976-) -oo- Takács Zoltán vegyész (1974-)

→→→→→ T. Áron (2001-)

→→→→ V. Katalin néprajzos (1980-) -oo- Vasziljev Petya kartográfus (1973-)

→→→→→ Vasziljev Anna (2003-)

→→→→→ Vasziljev Anton (2006-)

→→→ Varga Domokos György író, újságíró (1952-) -oo- .I. Harmos Katalin közgazdász (1953-) (elváltak)

→→→→ V. Sára közgazdász (1974-) -oo- Csák Csongor újságíró (1973-)

→→→→→ Cs. Hanna Biborka (2000-)

→→→→→ Cserne (2000-)

II. Seszták Ágnes újságíró (1944-) (elváltak)

→→→→ V. Domokos András informatikus (1978-)

III. Dénes Krisztina szociálpedagógus, politológus (1966-)

→→→→ V. Vázsony (2001-)

→→→ V. Gergely vegyészmérnök (1953) -oo- Dr. Völgyesi Mária jogász (1956-)

→→→→ V. Eszter (1975-) -oo- Jacsev Lajos (1971-)

→→→→→ J. Csenge (1995-)

→→→→→ J. Sámuel (1998-)

→→→→→ J. Borbála (1998-)

→→→→→ J. Ábel (2000-)

→→→→→ J. Fülöp (2003-)

→→→→→ J. Ambrus (2006-)

→→→→ V. Gergely (1977-)

→→→→ V. Dániel filozófus (1978-)

→→→→ V. Tamás Balázs asztalos (1980-)

→→→→ V. Gyula Pál jogász (1982-)

→→→→ V. Mária (1986-)

→→→→ V. Ferenc Endre (1990-)

→→→→ V. Mihály (1995-)
→→→→ V. Máté (2002-)
→→→ V. Anna vegyész (1955-) -oo- I. Himpelmann István (1948-) (elváltak)
II. Gyöngy István matematikus (1951-)
→→→→ Gy. István informatikus (1982-)
→→→→ Gy. Miklós informatikus (1983-)
→→→→ Gy. Anna Katalin (1988-)
→→→→ Gy. Tamás (1997-)
→→→ V. Magdolna fizikus, tudománytörténész, tanár (1956-) -oo- Kurdi István (1956-)
→→→→ K. Péter (1982-)
→→→→ K. Rebeka Anna (1986-)
→→→→ K. Tamás László (1988-)
→→→ V. Júlianna építésmérnök (1969-) -oo- Vida Róbert geológus, informatikus (1968-)
→→→→ Vida Mária Magdolna (1991-)
→→→→ Vida Sarolta (1992-)
→→ V. Ida tanár (1925-) -oo- Soós József testnevelő tanár (1925-1972)
→→→ S. Katalin tanár, igazgató (1953-) -oo- Kulcsár András fizikus (1946-)
→→→→ K. Benedek programozó matematikus (1977-) -oo- Kun Mónika tanító és óvónő (1980-)
→→→→ K. Lilla védőnő (1979-) -oo- Harth Tamás (1971-)
→→→→ K. Anna (1983-)
→→→ S. András zeneszerző (1954-) -oo- Schnierer Klára csellótanár (1955-)
→→→→ S. Dániel vendéglátóipari főiskolai hallgató (1984-)
→→→→ S. Krisztina bölcész (1985-)
→→→→ S. Márton rekreáció szakos (1987-)
→→ V. Zsolt (1927-2005) -oo- I. László Margit operaénekes (1931-) (elváltak)
→→→ V. Gyula tipográfus (1956-) -oo- Bognár Éva (1956-)
→→→→ V. Zsófia (1980-)
→→→→ V. Petra (1985-)
→→→→ V. Balázs (1988-)
II. Bereczky Teréz (1924-1999)
→→ V. Dénes matematikus, nyelvész (1928) -oo- Nagy Edit filozófus, tanár (1930-)
→→→ V. Judit vegyész, gazdaságmérnök (1952-) -oo- Kondor András villamosmérnök (1947-)
→→→→ K. Anna közgazda (1974-) -oo- I. Bodnár Gergely közgazdász (1974-)
→→→→ Dr. K. Péter közgazdász, egyetemi tanár (1977)
→→→ V. István Bálint építésmérnök (1954-) -oo- I. Dr. Kopinja Marija jogász (elváltak)
→→→→ V. Márton bölcész (1977-)
→→→→ V. Bálint bölcész (1983-)
II. Szalkai Ildikó (1964-)
→→→→ V. Fanni Barbara (2002-)
→→→ V. Eszter tanár (1957-) -oo- Hodos László mérnök (1958-)
→→→→ H. Kata (1999-)
→ V. Gyula (1895-1945) -oo- Macourek Blanka (1895-1988)
→→ V. Márta (1922-1985) -oo- Heckenast Dezső (1910-1989)
→→→ H., József (1952-) -oo- Cullen, Grace (1954-)
→→→ H., George (1953-) -oo- I. Poulin, Helen (1954-) (elváltak)
→→→→ H., Lisa (1979-) -oo- Stephenson, Mark (1971-)
II. Gauthier, France (1967-)
→→→→ H. Lina (1996-)

→→→ H., András (1957-)
 →→ V. Magdolna (1924-) -oo- Turányi István (1916-1995)
 →→→ T., Susan (1953-) -oo- Larson, Wayne (1957-)
 →→→→ L., Eric (1988-)
 →→→→ L., Christina (1990-)
 →→→ T. Cathy (1954-) -oo- Corsi, Jim (1954-)
 →→→→ C., Steve (1982-)
 →→→→ C., Daniel P. (1985-)
 →→→ T., George (1956-) -oo- Bernatchez, Michelle (1966-)
 →→→→ T., Isamuel (1997-)
 →→→→ T., Maxime Gyuri (1998-)
 →→→ T. Dora (1960-) -oo- Dubous, Jocelyn (1960-)
 →→→→ D., Matthew (1991-)
 →→→→ D., Christopher (1993-)
 →→→→ D., Alexander (1994-)
 →→ V. Teodóra (1925-1998) -oo- Cholnoky Tamás (1923-)
 →→→ Vargha Cholnoky, Thomas (1956-) -oo- Oberlander, Regina (1954-)
 →→→→ Ch, Thomas John (1990-)
 →→→→ Ch., Ryan Oberlander (1993-)
 →→→ Ch., Marianne Alice (1957-) -oo- Kay Stuart (1950-)
 →→→→ Kay, Elisabeth Dori (1995-)
 →→→ Ch., Elisabeth Dora (1961--oo- Levine, Richard (1961-)
 →→→→ L., Alexander Theodor (2002-)

*V. szemerjai Szász Károly református püspök, Shakespeare fordító (1829-1905) -oo- Bibó Antónia (1837-1900)

→ Sz. Ilona

→ szemerjai Szász Polixena /Póla/ (1863-1947) -oo- görzsönyi Vargha Gyula költő, a Statisztikai Hivatal igazgatója, az MTA tagja (1853- 1929)

=> lásd ott!

→ Sz. Margit -oo- Farkas Elemér

→→ F. Elemér -oo- ?

→→→ ...?

→→ F. Béla +

→→ F. László (1912-2003) -oo- I.?. (?-?)+

→→→ F. Márta

→→→ F. László (1942-) -oo- ...?

→→→→ F. ?

→→→→ F. ?

→→→→ F.?

→→→ F. Eszter -oo- ?

→→→→ ?

→→→→ ?

→→→ F. ? -oo- ?

→→→→ ?

→→→→ ?

oo- II. ?

→ Sz. ? - o

→ Sz. Károly (1865-1950) – oo - ?

→ Sz. Béla (1868-1938) – oo - ?

*VI. Szász Károly (1798-1853) – oo - ?

→ szemerjai Szász Károly református püspök, Shakespeare fordító (1829-1905) -oo- Bibó Antónia (1837-1900)

=> lásd ott!

→ Sz. Domokos (1838-1899) -oo- ?

→→ Sz. Béla (1872 – 1898)

→→→ Sz. Béla (?-1944)

→ Sz. Gyula (1866-1891)

++OO++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*VI. Bibó Károly hites ügyvéd, Halas aljegyzője, Pesten nádori ítélőtáblai bíró, jászkunkerületi kapitány (1802-1870) -oo- kíséri Péter Zsuzsanna (1808-1873)

→ B. Károly honvédhadnagy, elesett a kátyi csatában(1828-1849)

→ B. György hites ügyvéd, 48-49-es huszár főhadnagy, Halas aljegyzője, majd rendőrkapitánya -oo-1864- Zseni Róza

→→ B. Róza (1865-?) -oo- Dr. Sass Elemér királyi alügyész (?-1889)

→→ B. Ida (1867-1935) -oo-1891- szemerjai szász Károly

→→ B. Kornélia (1869-1931) -oo- ujverbászi Kálmán Dezső

→→ B. Vilma (1872-1905) -oo- Dr. Erdélyi Pál egyetemi könyvtár igazgatója

→ B. István hites ügyvéd, tábla- majd kuriai bíró (1834-1877) -oo-1870- Talányi Vilma

→→ B. István miniszteri tanácsos, szegedi egy. könyvt. igazgatója (1877-1935)-oo-1910- Graul Irén (1889-1979)

→→→ B. István miniszteri titkár, egyet.m.tanár (1911-1979)-oo-1940- Dr. Ravasz Borbála tanár (1909-1979)

→→→→ B. István tanár, gimnázium igazgató (1941-) -oo- Lipcsey Judit tanár (1943-2002)

→→→→→ B. István (1969-) -oo- Himpli Ágnes

→→→→→→ Bányi Péter (1995-) (felesége első házasságából)

→→→→→→ Bibó Dániel (2001-)

→→→→→→ B. Márton (1971-) oo Orosz Anikó

→→→→→→ B. Hanna (1999-)

→→→→→→ B. Emma (2001-) iker

→→→→→→ B. Barnabás (2001-) iker

→→→→→→ B. János (1977-)

→→→→→→ B. András (1982-)

→→→→→ B. Anna (1945-1953)

→→→→→ B. Borbála tanár (1949-) -oo- Tegzes László

→→→→→→ Nagy (?) Mihály (1968-) örökbefogadott

→→→→→→ Tegzes Márta (1974-) -oo- Ragó Ákos

→→→→→→ R. Sára (2001-)

→→→→→→ R. Vince (2002-)

→→→→→→ T. Orsolya (1976-) -oo- Szabó Péter

→→→→→→ Sz. Bence (2000-)

→→→→→→ Sz. Eszter (2002-)

→→→→→→ T. Dániel (1980-)

→→→ Bibó Irén (1913-1971)

→ B. Dénes földbirtokos (1835-1909) -oo-1865- Péter Zsófia

→ B. Antónia (1837-1900) -oo- szemerjai Szász Károly református püspök, Shakespeare fordító (1829-1905)

=>lásd ott!

++OO++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*IV. Podmaniczky Ármin (1825-1886) -oo- I. Keglevich Emma (1828-1876)+
→ P. Elemér amerikai szabadpolgár, pék, biztosító társaságnál tisztviselő (1852-1909)
ÉLETRAJZ!!! -oo- Tarnay (Tratzner) Fanny (1861-1933)
→→ P. Edit tornatanár és tánc és illemtanár (1882-1963) ÉLETRAJZ!!!
→→ P. Vera (1884-1885)
→→ P. István tisztviselő (1885-1926) ÉLETRAJZ!!! -oo- alsólehotai Skultéty Erzsébet
(1889-1926)
→→ P. Péter huszárfőhadnagy (1887-1941) ÉLETRAJZ!!!
→→ P. Georgina pedagógus (1889-1960) ÉLETRAJZ!!!
→→ Dr. P. György (az OTI aligazgatója, tb. Főszolgabíró, honvéd huszárszázados, a
T.E.Sz. alelnöke (1891- 1939) ÉLETRAJZ!!! -oo- Petráss-Bazilides Erzsébet (1890-1965)
→→→ P. Irén (1924-1924)
→→→ P. Zsuzsanna (1925-) -oo emődi Dr. Tóth Pál Béla gyermekorvos (1922-1990)
→→→→ Tóth Anna Beáta (1950-) kozmetikus
→→→→ Tóth Éva Zsuzsanna színésznő (1953-) -oo-Borza Endre Elemér elváltak
→→→→→ Borza Endre Márk (1991-)
→→→ P. Elemér (1929-1955)
→→ P. Klementina /Clemence/ (1892-1969) -oo- brzeszczinai Kalecsinszky Kelecsényi
Zoltán MÁV főtanácsos (1884-1962)
→→ P. Ernő (1884-1918)
→→ P. Ferenc (1896-1899)
→ P. Béla (1853-1912) -oo- I. Gerliczy Erzsébet (1857-1885)+
→→ P. Emma (1878-?) -oo- Des Echerolles-Kruspér Gilbert (1880-1956)
→→ P. Béla (1879-1918) -oo- Krenn Katalin
→→→ P. Félix Gilbert Mária filmrendező (1914-) -oo- I. Fanto, Monique
II. Bilinszky Ibolya
III. Schönbrunn, Ella (1911-)
→→ P. Szabolcs (1880-1882) +
→→ P. Erzsébet (1882-1882) +
→→ P. Ilona (1883-1895) +
→→ P. Károly főszolgabíró Bihar vármegyében (1884-1928) -oo- mezőtelegdi Miskolczy
Ágnes (1885-1961)
→→→ P. István kerámikus, a M. Hitelbank volt tisztviselője (1914-2004) -oo- Szinnyi-
Merse Piroska (1918-2004)
→→→→ P. Ilona külkeres (1940-) - oo Fejérváry Jenő dipl. mérnök (1930-)
→→→→→ F. Erzsébet orvos (1962-) -oo- Schulteisz Ervin orvos (1963-)
→→→→→→ S. Edina (1987-)
→→→→→→ S. Dániel (1989-)
→→→→→→ S. Bálint (1991-)
→→→→→ F. Károly mérnök (1976-)
→→→→→ P. Károly Jenő Frigyes István gépészmérnök, máltai lovag (1941-) -oo- Ina
Gilgenheim (1942-)
→→→→→ P. István János Károly Ferenc József Mária (1973-)
→→→→→ P. Fülöp (1975-)
→→→→→ P. Péter (1978-)

→→→→→ P. Béla (1986-)
 →→→→→ P. Péter technikus (1943-) -oo- Nádas Éva titkárnő (1947-)
 →→→→→ P. Tímea Alexandra (1972-) –Vékony László gépkocsi diszpécser (1972-)
 →→→→→ V. Viktor (2000-)
 →→→→→ V. Orsolya (2003-)
 →→→→→ P. Viktor (1974-1993)+
 →→→→→ P. Ágnes egyetemi hallgató (1983-)
 →→→ P. Frigyes radiológus, magántisztviselő (1918-) – oo - verseghi Nagy Mária-Magdolna (1922-)
 →→→→ P. György Frigyes Mária okl. tanár (1944-) -oo- Goldschmidt Ágnes utazási (1954-)
)
 →→→→→ P. Krisztina üzletvezető (1976-) -oo- Thomas, Jason vállalkozó
 →→→→→ P. Laura okleveles tanítónő (1981-)
 →→→→ P. Erzsébet Ágnes Mária-Magdolna Bernadett orvos, máltai dáma (1945-) -oo- Pusztai István mérnök-közgazda (1943-)
 →→→→→ P. Puskás Miklós kertész (1980-)
 →→→→→ Podmaniczky Gábor európai jogász (1982-)
 →→→→→ P. Johanna vegyészmérnök (1948-1996)+ -oo- Vértessy Béla gépészmérnök (1941-)
 →→→→→ V. Nóra külkereskedő (1984-)
 →→→→→ P. Henriette reklámpropagandista (1951-) -oo- Farkas György technikus (1953-)
 II. ebeczki Blaskovich Gizella (1860-1940)
 →→ P. Judit (1904-1969) -oo-1963- Keller Mihály okl. építész
 → P. Gyula Andor huszárobrnagy, helyettes államtitkár (1855-1920) -oo- Podmaniczky (König) Zsófia (1856-1938)
 →→ P. Elma Zsófia Ilona (1881-1963) -oo- Lyka Döme (1853-1937)
 →→ P. Tibor Géza Sándor orvos (1884-1960) -oo- 1. Hegeman, Virginia (1884-1988) elváltak 1924-ben, következő férj: Warren Walker Guy (?-1943)
 →→→ P. Charles Benjamin (Károly Benjámin)(1912-2006) -oo- I. Burchard, Elizabeth Carroll (1915-1991)
 →→→→ P. Christopher (Kristóf) (1946-1967)+ died in Vietnam!! Meghalt Vietnamban!!
 →→→→ P. Barbara (1949-) -oo- Edmondson, John R. középiskolai tanár (1946-)
 →→→→ P. Alexander Sándor (1953-) -oo- I. Crowe, Kathleen
 →→→→→ P. Sára (1986-)

II. Metz, Korin

II. Dejanikus, Scotty

→→→ P. Katalin (Katinka) Elma Alexandra (1917-) -oo- Coleman, Loring Wilkins festőművész (1918-)
 →→→→ C., Linzee Beaumont (1943-) -oo- I. Ellis, Earl Thayer
 II. Bagge, George Arthur.
 →→→→ C., Susan Snelling (1945-) -oo- I. William B. Kirchthum
 II. Jewell, Frank C.
 →→→→ C., Peter Matthews (1948-) -oo- I. Moulton, Constance
 II. Lindstrom, Deborah
 →→→→ C., Andrew Griswold -oo- Cubides, Maria Esperanza
 →→→ P. Walker, Sandor (nevelőapja, Warren Walker Guy családnevét viseli) fakeskedő (1921-) -oo-Hunter, Elizabeth Durbin
 →→→→ P. Michael Sandor (visszavette a Podmaniczky családnevet) (1948-) -oo- Bauer, Christine
 →→→→ Walker, Samuel Gale (1950-) -oo- Watson, Deborah.

→→→→ Walker, William Hunter (1953-) -oo- Dietel, Una
 →→→→ Walker, Guy Warren (1958-)
 →→→→ Walker, John Benjamin (1961-) -oo- Jennifer Van Dyck

→→ P. Ilona (Ellen) Sarolta (1896-1981) oo I. Graham, Hughes Merton angol királyi
 hadsereg alezredese (elváltak)
 →→→ G. Robert +
 →→→ G. Douglas

II. Tibor Eckhardt de Pozsony Dr.jur.et rer.pol. az
 Ébredő Magyarok Egyesülete (É.M.E.) megalapítója,
 1932-től a Független Kisgazdapárt elnöke(1888-1972)

→→→ E. Ilka +
 →→→ E. Tibor
 → P. Endre honvéd huszárőrnagy, nemzetgyűlési képviselő (1858-1932) -oo- nyéki Nyéky
 Claudia (1869-1957)
 →→ P. Malvina Claudia Emma (1894-1935) -oo- lipótszentiváni Szentivány Egon (1878-
 1964)
 →→ P. Attila Béla Endre Mária (1897-megölték! 1965-ben) -oo- I. lovasi Lovassy Klára
 (1898-1946)
 →→→ P. Frigyes Endre Attila Ferenc Mária (1920-1973) -oo- I. Jölly Mária (elváltak)
 →→→→ P. Klára Mária (1946-) -oo- Weinberger József gépkocsizó (1942-)
 →→→→ P. Felicien /Lizzi/ Gabriella (1948-) -oo- SCHNITZLER Dieter Konstantin
 előmunkás (1940-)
 →→→→ P. Frigyes /Fritzi/ (1949-) -oo- Flake Gabrielle (1953-)
 II. Pia Hofmeister
 →→→→ P. Éva Pia fényképész (1956-) -oo- Gfrerer Johann (1950-)

II. Schiffer Piroska (1899-1990)
 →→→ P. Gabriella Erzsébet Jozefa Mária (1924-1995) -oo- Comte Giansanti Coluzzi
 Antonio (1915-)

III. Vargha Rozália (1922-)

*IV. Podmaniczky Ármin (1825-1886) — oo— II. Egyessy /Halmi/-Etelka (1855-1927)
 → Podmaniczky Pál teológiai tanár (1885-1949) -oo- Vargha Ilona magyar-latin szakos tanár
 (1883-1954)
 => lásd ott!

? -oo- Egyessy /Halmi/-Etelka (1855-1927)
 → Egyessy Lajos nyelvtanár (1896– 1972)- ? Ila néni (1903-1972)
 →→ Egyessy Dalma orvos (1925–) -oo- Faust, Heinz (?-)

*V. Podmaniczky Károly A Dunántúli Református Egyház főgondnoka (1772-1833) -oo-
 I.. Charpentier Julianna (1777-1811)+
 II. Jänkendorfi-Noszticz Eliza (1790-1853)
 → P. Júlia író (1813-1893)-oo- Jósika Miklós író (1794-1863)
 →P. Rudolf (1818-1820)
 → P. Eliza Júlia(1820-1869 -oo- keselőkeői Majthényi Péter
 → P. Ottó (1822-1825)
 → P. Frigyes a m.nemzetgyűlés alelnöke, a Magyar Liberális Párt elnöke, az MTA tagja, a m.
 kir. Operaház és a Nemzeti Színház intendánsa, a Lipót rend lovagja, „Budapest völegénye”
 (1824-1907)

→ P. Ármin császári, királyi kamarás (1825-1886) – oo I. Keglevich Emma (1828-1876)
II. Egyessy /Halmi/Etelka (1855-1927)

=> lásd ott!

→ P. Mária Eliza (1828-1844)

*VI. Podmaniczky Sándor(1723-1786) -oo- királyfiak Jeszenák Éva Zsuzsanna (1733-1808)

→P. Mária (1754-1755)

→P. Karolina (az előbbi ikertestvére) (1754-1830) oo Prónay Gábor (1751-1811)

→P. Terézia

→P. János

→P. Anna

→P. Sándor

→P. Erzsébet

→P. Pál

→P. Julianna

→P. Judit

→P. Jozefa

→P. Lajos

→ Podmaniczky Károly a Dunántúli Református Egyház főgondnoka (1772-1833) – oo

I.. Charpentier Julianna (1777-1811)

II. Jänkendorfi-Noszticz Eliza (1790-1853)

=> lásd ott!

*VII. aszódi Podmaniczky János (1691-1743) -oo- osztrolukai Osztroluczky Judit (1690-1766)

→ P. Judith (1716-?) -oo- báró Orczy Lőrinc

→ P. János II.(1718-1786) -oo- kiskaludi Kiskaludy Zsuzsanna (1718-1786)

→→ P.László Antal (1747-1803) -oo- radványi és sajakazai Radvánszky Karolina (1764-1835)

→→→ P.János III.(1786-1883) -oo- hódosi Hódossy Mária (1805-1841)

→→→→ P. Mária (Rákoskeresztúr,1831- Pusztavarsány,1902) -oo- radványi és sajakazai báró Radvánszky Antal Zólyom vm. Főispánja, a lutheránus egyház főgondnoka (Besztercebánya, 1807- Radvány, 1882)

→→→→→ P. Zsuzsanna (1838-1923) -oo- I. taktaharkányi báró Harkányi Frigyes (1826-1919)
-oo1873- II. bojári gróf Vigyázó Sándor (1825-1921)

→→→→→→ gróf Vigyázó Ferenc (1874-1928)+

→→→→→→ gróf Vigyázó Sándor (1875-1894)+

→→→→→→ gróf Vigyázó Josefa (1868-1912)+ -oo-1895- gróf Bolza Pál (1861-1947) a szarvasi arborétum megalkotója

→→→→→→→ gróf Bolza Marietta festőművész (1911-1996) -oo-1930- gróf Zichy Domonkos (1904-1975) elváltak

→→→→→→→→ Z. Jenő (1935-1992) -oo-1970- Osztrogonác Márta (1948-)

→→→→→→→→ Z. Márta (1970-) -oo-1990- Kadlicskó Zsolt (1968-)

→→→→→→→→→ K. Zsófia (1994-)

→→→→→→→→→ K. Máté (1995-)

→→→→→→→→→ K.Gréta (1999-)

→→→→→→→→→ Z. Mihály (1971-) -oo-2005- Csikai Zsuzsanna (1972-)

→→→→→→→→→ Z. Emma (2005-)

→→→→→→→→→ Z. Margit (1936-1962) -oo-1960- Kacs Kovics Sándor (1925-)

→→→→→→→→→ K. Zoltán (1960-) -oo-1987- Halmai Erzsébet (1964-)

→ P. Mihály (1669-?)(Thököly Imre iskolatársa) -oo- Wester Dorottya

=> lásd ott!

*X. Podmaniczky István (?-1569) 1505-1528-ig nyitrai püspök, majd evangélikus hitre tért, megnősült -oo-

I. szeliczi Kosztka Borbála

II. gróf Zrínyi Katalin

Nagy Iván és báró Podmaniczky Frigyes szerint, jelen család ezen István ismeretlen utódaitól származik.

*XI. László de Perecsin és Podmanini (?-1494) -oo- I. Gál-Szécsy Magdolna

II. Országh Ilona

→ P. és P. János főkamrás-mester, pozsonyi gróf, 1505-1506-ban báróságra emeltetett. -oo- Lévai Cseh János leánya Dóra

→→ ? fiú +

→→ P. és P. Margit -oo- Zokoly János

→→→ Z. István -oo- ?

→→→→ Z. Miklós

→→→→ Z. János

→ Podmaniczky István 1505-1528-ig nyitrai püspök, meghalt 1569-ben. -oo-

I. szeliczi Kosztka Borbála

II. gróf Zrínyi Katalin

=> lásd ott!

→ P. Mihály közszerző (?-1526) -oo- Tárczay Kata

→→ P. III. János ÉLETRAJZ!!! (?-1545)

→→ P. Rafael ÉLETRAJZ!!! Trencsén-vármegye felső részében főispán (?-1558) -oo- Lomniczy Janka, a brunovi uradalom úrnője

→→ P. Kata -oo- I. Elefánti Mihály

II. Horváth, másképp Turani Guzych Miklós

→→ P. Sára -oo- budetini Szúnyogh Mózes

→→ P. Anna -oo- Zabláthi Hrusz igazabban Kolosváry János 1550

→ P. Anna -oo- gergelylaki Buzlay Balás

*XII. Antal de Podmanin -oo- ?

→ II. László de Perecsin és Podmanin (?-1494) -oo- I. Gál-Szécsy Magdolna

II. országh Ilona

=> lásd ott!

→ Balás de Perecsin és Podmanin ((?-1479) -oo- I. Bjelik Dorottya, a ledniczi uradalom úrnője

→→ P. László (?- Lednica, 1508)

II. N. Dorottya, előbb özvegyült Svidriga ?-né

*XIII. Kelemen de Perecsin és Podmanin -oo- ?

→ Antal de Podmanin -oo-?

=> lásd ott!

*XIV. ? de Perecsin -oo-?

→ Nicolaus de Perecsin és Podmanini -oo- ?

→→ János de Perecsin és Podmanini 1418 -oo- ?? Országh Bora

→→ László de Perecsin és Podmanini (1418-1450) -oo- ?? Országh Bora

→→→ János Perecsin és Podmanini

→→→ Balás Perecsin és Podmanini -oo-?

→→→→ László de Perecsin és Podmanini 1510 -oo- ?

→→→→→ János de Perecsin és Podmanini 1559 -oo- ?

→→→→ György Perecsin és Podmanini

→→→ Zsófia Perecsin és Podmanini -oo- Kazalka Ulászló
 →→→ Márta Perecsin és Podmanini 1496 táján -oo- ?
 → Kelemen de Perecsin és Podmanini -oo- ?
 => lásd ott!

FORRÁSOK . A podmanini és aszódi báró Podmaniczky család leírásához:

- 1.(Enyedi Túrzó Miklós után)Turul 1891.155.1
2. Nagy Iván: Magyarország családai címerekkel és nemz. Táblákkal (Pest, 1857-1868.)
3. Feöldy Doby Antal: Podmaniczky család Bp, 1901.
4. báró Podmaniczky Frigyes művei felhasználásával, valamint
- 5.dr. Tóth Pál Béláné, született báró Podmaniczky Zsuzsanna (1925-) adatközlései alapján összeállította: Albrecht Gyula (1995)
6. A magyarországi főnemesség XX. Századi genealógiája. III. kötet /P-S/ összeállította Gudenus János József (Budapest, 1993)

++OO++OO++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*IV. Egyessy /1848-tól, addig Einzig/ Vince honvéd-huszárcapitány -oo- Frenkel Johanna
 → Egyessy /Halmi/ Etelka Franciska (1855-1927) -oo- Podmaniczky Pál (1884-1949)
 => lásd ott!

++OO++OO++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*VI. N. Gotlob -oo- von Bose Henriette
 → Janckendorfi NOSTITZ Erzsébet (Drezda,1788-Aszód,1853) -oo- Podmaniczky Károly (1772-1833)
 => lásd ott!

++OO++OO++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*III. Kutas Bálint református lelkész ÉLETRAJZ!!!: (1862-1942) – oo1892– Darabos Aranka (1872-1949) ÉLETRAJZ!!!:

→ K. Ilona tanárnő az Erzsébet nőiskolában ÉLETRAJZ!!!: (1893-1938)-oo- Lóránt József ezredes

→ K. Emil református lelkész (1895-1974)– oo1935 – Podmaniczky Márta (1915-)

=> lásd ott!

→ K. Margit hitoktató (1896-1983) ÉLETRAJZ!!!: -oo- dr.Torday Géza ügyvéd

→ K. Irén tanítónő, hitoktató (1900-1954) ÉLETRAJZ!!!: – oo1938- Szabó Béla mérnök (1904-1995) ÉLETRAJZ!!!

→→ Sz. Zsuzsi gyógypedagógus ÉLETRAJZ! (1939-) -oo- Csatószei Győző (elváltak)

→→→ Cs. Zsuzsi ÉLETRAJZ!!! (1963-) – oo - Dobos László

→→→ Cs. Judit ÉLETRAJZ!!! (1965-) -oo- Fredrik Ullen

→→→→ U. Laura

→→→→ U. Alma

++OO++OO

*III. Szabó Dénes MÁV állomásfőnök (1869-194?) -oo- I. Tolnai Anna (Kapitány)

→ Sz. Anna

→ Sz. Róza -oo- ?

→→ leány

→→ leány
 → Sz. Dénes (190 – 1980) -oo- I.
 →→ Sz. Attila -oo- ? Ildikó
 →→→ Sz. Ildikó -oo- Máté
 →→→→ M.
 →→→→ M. Csaba

II. ? Ibolya

III. ? Ilona

→→ Sz. Mária -oo- Marzsinai ?
 →→→ M. Éva + -oo-
 →→→→ fiú -oo-
 → Sz. Béla mérnök (1904-1995) -oo- I.Kutas Irén tanítónő, hitoktató (1900-1954)
 => lásd ott!

II. Illés Mária (2 lánya volt előző házasságából: Fedák

Judit és Fedák Angéla)

→ Sz. István + -oo- román feleség
 →→ Sz ?
 → Sz. Piroska (1910?-1914?) ecetet ivott, baleset következtében halt meg.
 → Sz. ? fiatalon meghalt talán difteritiszben
 → Sz. ? fiatalon meghalt talán difteritiszben
 → Sz. ? fiatalon meghalt talán difteritiszben
 → Sz. ? fiatalon meghalt talán difteritiszben

-oo- II. Dumbrava, jóézésű szász asszony

*IV. Szabó András tüzérhadnagy, Bem apó tolmácsa, hivatalbeli, solitarius
 (Csikszentimre,1824-?) -oo-1856-Müncher Eszter
 → Szabó Dénes MÁV állomásfőnök (1869-194?) -oo- I. Tolnai Anna (Kapitány)
 => lásd ott!

*V. Szabó Sándor -oo- Bartis Anna
 → fiú +
 → fiú +
 → Szabó András tüzérhadnagy, Bem apó tolmácsa, hivatalbeli, solitarius
 (Csikszentimre,1824-?) -oo-1856-Müncher Eszter
 => lásd ott!
 ++OO++OO

→ Kutas Etelka tanítónő (1902-1989) ÉLETRAJZ!!!:

*IV. Kutas Bálint földész ÉLETRAJZ!!!: -oo- Keresztes Nagy Juliána
 → K. Bálint (1862-1942) -oo- Darabos Aranka (1872-1949)
 => lásd ott!
 → K. János (1865-?) – oo - ?
 →→ K. János (szentesi kertész)
 →→ K. ? (szentesi kertész, de jogi diplomája is volt)
 →→ K. Julianna (szentesi kertész, nagyon kedves volt, mikor 1970-ben meglátogattam, krémest is hozatott a tiszteletemre –Kutas Ilus megjegyzése)
 →→ K. Ilona (1923-1999?) (Kutas Ilona, mint én: szentesi gyámügyi előadó, nagyon barátságos volt, mikor 1985 körül egyszer Szentesen megkerestem, később szeretetotthonba került, majd meghalt) (Martinovitsné Kutas Ilona személyes közlése)
 → K. Lídia (1867-?)
 → K. Imre (1870-?)

→ K. Mária (1872-?)

++OO++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*IV. Nagy Veronika (1843-1910 körül) házasságot kötött édesapja utódjával -oo- Darabos Sándor református lelkész ÉLETRAJZ!!! (Békés,1846 v. 1845-1920 körül) békésszentandrás ref. lelkipásztorral

→ D. Aranka (1872-1949)-oo- Kutas Bálint törökszentmiklósi református lelkész (1862-1942)

=> lásd ott !

→ D. Sándor Emil (1874-?) +

→ D. Jolánta (1875-?) oo – I. Gaál István kir. járásbíró (1868-1910)+
II. Bekő Ferenc

→ D. Sándor (1877-?) +

→ D. Albert (1880-?) +

→ D. Ilona Eszter (1881-?) fiatalon meghalt -oo- Bekő Ferenc mérnök volt, ő tervezte a szentmiklósi városházát, egyébként ármentesítőként dolgozott (felesége, Ilona halála után elvette sogornőjét, Jolánta nénit és együtt nevelték Bekő Ilonkát

→→ B. Ilonka fiatalon meghalt (30 éves korában kb.)

*V. Nagy Sándor református lelkész (1791-1870) ÉLETRAJZ !!!-oo- dabasi Halász Anna

→ N. Julianna (1837-?)

→ N. Mária (1839-?)

→ N. Lajos (1841-?)

→ N. Veronika (1843-?)-oo- Darabos Sándor (1846 v. 45-?)

=> lásd ott!

*VI. Nagy András -oo- Tóth Sára

→ N. Sándor (1791-1870)-oo- dabasi Halász Anna

=> lásd ott!

++OO++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*IV. Darabos Sándor békésszentandrás református lelkész (Békés ,1846 v. 1845-1920 körül) házasságot kötött elődje, Nagy Sándor leányával, -oo1872- Nagy Veronikával (1843-1910 körül)–

→ D. Aranka (1872-1949)-oo- Kutas Bálint (1862-1942)

=> lásd ott!

++OO++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*II. Martinovics Péter kötélverő mester (Baja, 1898-1982, Kiskőrös -oo- Gaál Ilona (Kiskunhalas, 1908-1981, Kiskunhalas)

→ M. Péter (Kiskőrös, 1930-) -oo- Farkas Irén

→→ M. Zoltán -oo- Szabó Mariann

→→→ M. Dávid

→→→ M. Márk

→ M. Mihály +

→ Martinovics Ilona nyugdíjas könyvelő (Kiskőrös, 1935-) – -oo- - Árpás Károly szíjgyártó mester (Jánoshalma, 1921-)
 →→ Árpás Károly magyar-történelem szakos tanár, észt műfordító, Jókai szakértő, író, költő, e családleírási rendszer megalkotója (Jánoshalma, 1955-) -oo- Varga Magdolna magyar-történelem szakos tanár(Pusztaszer, 1958-)
 →→ → Árpás András Dániel (1988-)
 →→→ Árpás Johanna Ágnes (1991-)
 →→ → Árpás Annamária Rózsa (1993-)
 → Á. Tamás fotós (1959-) -oo- I. Csincsák Márta [elváltak]
 →→ Á. Márta
 →→ Á. Tamás

II. Bartos Tünde

→→ Á. Erik (2001-)
 →→ → Á. János (Szeged, 1969-) -oo- Drengács Csilla [elváltak]
 ++OO++OO
 *II Árpás József -oo- Dudás Rozália
 → Á. Károly kötélgyártó és szíjgyártó mester (Jánoshalma, 1921-) -oo- Martinovics Ilona nyugdíjas könyvelő (Kiskőrös, 1935 -)
 => lásd ott !
 → Á. Irén -oo- Kristof, Emeric +
 →→ K. Adriane Carmen
 → Á. József ?
 → Á. ? -oo- ?
 →→ ? (a kiskőrösi tűzoltó)
 → Á. ? (a sírköves, aki korán meghalt) -oo- ?
 →→ Á. ?
 →→ Á. ?
 ++OO++OO

→ Martinovits István villanyszerelő (1936-)-oo- Rohoska Mária
 →→ M. István +
 →→ M. Mária fehérnemű bolt tulajdonos (1973-)-oo-? Tadeus etiópiai vallási vezető és közgazdász
 →→→ ? Zakariás (2007-)
 → dr. Martinovits János fül-orr-gégész (1940-) -oo- dr. Kutas Ilona Márta Dóra Éva Judit könyvtáros (1944-)
 => lásd ott !
 → M. Júlia (1942-2005) -oo- Farkas Gábor gépkocsivezető
 →→F. Gábor -oo- Szécsényi Erzsébet
 →→→ F. Tamás
 →→→ F. Brigitta
 →→→ F. Tímea
 →→ F. Géza kőműves -oo- Szilvia fodrász
 →→→ F.
 → M. György lakatos – oo - Valasek Ildikó PLUSZ élelmiszer áruház vezetője
 →→ M. Mónika -oo- Földvári Attila
 →→→ F. Viktor (2005-)
 →→ M. György lovas edző, belovagló (1972-)
 →→ M. Ákos környezetvédelmi mérnök, polgármesteri hivatalban osztályvezető

++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*III. Gaál Mihály -oo- Bangó Julianna

→ G. Ilona -oo- Martinovits Péter

=> lásd ott!

→ G. Mihály (1910-?) -oo- – Végső Etelka

→→ G. Mihály (Kalocsa)

→→ G. Károly (Kiskunhalas)

→→ G. Etelka (Kisszállás)

→ G. Julianna (1917-?) -oo- Paréj József

→→ P. József – oo - ?

→→→ P. ? – oo - ? (elváltak)

→→→→ ?

- oo . . ?

→→→→ ?

*IV. Gaál ? – oo -??

→ G. Mihály – oo . Bangó Julianna

=> lásd ott!

++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*IV. Bangó ? – oo - ?

→B. Julianna -oo- Gaál Mihály

++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*III. Breinik Magdolna (1866-1960) -oo- Martinovics István (1867-1921) kötélgyártó

→ M. Péter -oo- Gaál Ilona

=> lásd ott!

→ M. István (1900-1958) -oo- Zostyák Vilma (1907-1984)

→→ M. Irén -oo- Kreiszbaier Lajos

→→→ K. Lajos

→→→ K. Ákos

→→→ K. ?

→→ M. Klára – oo Király János

→→→ K. ?

→ M. Ferenc (1901-1970) -oo- Hetényi Mária (1911-1958)

→→ M. Ferenc -oo- ?

→→→ M. Zsuzsa -oo- Simon ?

→→→→ Simon Zsuzsi

→→→→ Simon Döme

→→ M. László

→→ M. Tibor

→→ M. Mária

→→ M. Rózsa +

→→ M. Márta

→ M. Julianna (1907-1978) -oo- Moravcsik Ferenc (1899-1964)

→→ Mo. Margit -oo- Bella László

→→→ B. László
 →→→ B. Gábor
 →→→ B. Tibor
 →→ Mo. Ferenc – oo - Kalmár Erzsébet
 →→→ ?
 →→ Mo Teréz – oo - ?
 →→→→ ?

*IV. Martinovics György földműves, vendéglős (?.?) -oo- Slángli Borbála (?.?)

→ M. József földműves -oo- Erdős Julianna
 →→ M. Teréz
 →→ M. Borbála
 →→ M. Sándor
 →→ M. Dezső
 →→ ?
 → M. János kötélgyártó -oo- Kucseradfu Franciska
 →→ ? Borbála, fogadott gyerek -oo- Farkas Károly
 →→→ F. Károly -oo- Kiss Ilona
 →→→→ F. Ilona -oo- Horváth Kálmán
 →→→ F. Antal – oo - ?
 →→→→ ?
 →→→→ ? - 42 -
 →→→ F. Győző – oo - ?
 →→→→ ? kislány

→→→→ F. Mária -oo- Kulin János
 → M. Antal szűrszabó – oo - Breinik Magdolna
 →→ M. Antal+
 → M. István -oo- Breinik Magdolna
 =>> lásd ott!

*V. Martinovits ? – oo - ?

→ M. György
 → ?

++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*V. Breinik Ferenc (?.?) -oo- Maidl Matild (?.?) [Baja]

→ B. Magdolna -oo- Martinovits Antal +, -oo- Martinovits István
 =>> lásd ott!
 → B. Ferenc -oo- Horváth Emma
 →→ B. Ferenc +
 →→ B. Rózsa -oo- Maidl István
 → →→ Maidl Erzsébet
 →→→ Maidl István
 →→→ ?
 →→ B. Béla -oo- ? Szöszi
 →→→ B. Péter
 →→→ B. Arnold
 →→→ B. Béla

→→→ ?
 → B. Ida -oo- Csermák Ernő
 →→ Cs. Ernő +
 →→ Cs. Ida
 →→ Cs. Ilona -oo- vitéz Csepregi Árpád
 → →→ Cs. Piroska -oo- Molnár Nándor
 → → →→ Mo. Rita
 →→ Cs. Rózsa -oo- Tuznan István
 → B. Rózsa -oo- Veréb Lajos
 →→ V. Kálmán +
 →→ V. Kálmán -oo- ? Matild
 → →→ V. László

*VI. Maidl ? -oo- ??
 → M. Matild -oo- Breinik Ferenc
 =>> lásd ott!
 → ?

*VI. Breinik? -oo- ??
 → B. Ferenc -oo- Maidl Matild
 =>> lásd ott!
 →?

** dr. Martinovits János szóbeli közlése 2002.09.07.: A Martinovicsok Montenegróból jöttek /menekültek a Bácskába / Szenttamásra és környékére {forrás: egy törökkanizsai származású egri futótárs ??}

*IV. Breinik Ferenc (?-?) -oo- Majer Matild (?-?) (Baja)
 → B. Magdolna -oo- Martinovits Antal+, -oo- Martinovits István
 =>> lásd ott!
 → B. Ferenc -oo- Horváth Emma

++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*III. Gaál Mihály -oo- Bangó Julianna
 → G. Ilona -oo- Martinovits Péter
 => lásd ott!
 → G. Mihály (1910-? -oo- – Végső Etelka
 →→ G. Mihály (Kalocsa)
 →→ G. Károly (Kiskunhalas)
 →→ G. Etelka (Kisszállás)
 → G. Julianna (1917-?) -oo- Paréj József
 →→ P. József – oo - ?
 →→→ P. Anita – oo - ? (elváltak)
 →→→→ ?
 - oo . . ?
 →→→→→ ?

*IV. Gaál ? – oo -??

→ G. Mihály – oo . Bangó Julianna

=> lásd ott!

++OO++OO++OO++OO++OO++OO

*IV. Bangó ? – oo - ?

→B. Julianna -oo- Gaál Mihály

++OO++OO++OO++OO++OO++OO

ÉLETRAJZOK

A Kutas, Darabos, Nagy, Szabó, Csatószei életrajzokat Csatószei Szabó Zsuzsi (1939-), Kutas Irén (1900-1954) leánya készítette, a Podmaniczky életrajzokat, visszaemlékezéseket pedig Dr. Tóth Pál Béláné Podmaniczky Zsuzsanna Katalin Mária (1925-), Podmaniczky György (1891-1939) leánya írta.

KUTAS ILONA – LÓRÁNT JÓZSEFNÉ

Született 1893. Törökszentmiklóson, meghalt: 1938. Bp-en. Barna hajú, barna szemű, alacsony és filigrán termetű volt. 14 éves koráig élt Törökszentmiklóson, ahol elemi és négy polgári végzett. 1907-ben került a budapesti Csalogány utcai tanítóképzőbe, kitűnő eredménnyel képesítőzött. Ezt követően az Erzsébet Nőiskolában tanári diplomát is szerzett. Majd angol kurzuson vett részt Londonban. Testvérei elbeszélése szerint református lelkész menyasszonya volt, aki idős principálisa lányáért és egyben a parókusi állásért letett ilus feleségül vételéről. Először a budapesti Skót Iskolában tanított, majd az Erzsébet Nőiskola tanára lett. Emil testvére zuglói parókiáján is lakott. Fiatalkori szerelmi csalódása miatt későn ment férjhez Lóránt József ezredeshez, aki távoli rokon volt. Kb. 1932-ben. Ilus elűtötte egy kerékpár, az ütés helyén mellrák alakult ki. Szörnyű szenvedések közt gerinc áttét következtében halt meg a Tiszi Kórházban, Budán. A Kerepesi temetőben nyugszik, sírját nem lehetett megújítani. Fehér márvány síremlékét a család tudta nélkül felszámolták az 50-es években. Férje a második világháború végén hadtestével nyugatra ment, hazajötte után bebörtönözték a váci fegyházba. Nem sokkal szabadulása után meghalt.

KUTAS EMIL

Született 1893. Törökszentmiklóson, meghalt: 1974. Budapesten. Magas fiatalember volt. Barna hajú és barna szemű. Sok lány favorizálta. Feltűnően jó kontaktusteremtő volt, jóindulatú, sok embernek segítő. Szarvason érettségizett, ahol nagyapja élt nyugdíjas lelkészként. Édesapja kívánságára református teológiát végzett Budapesten. Ő orvos szeretett volna lenni. Az első világháború alatt felcserként működött. Szeniorként sokáig bent lakott a teológián. Vallástanár volt az Andrássy úti leánygimnáziumban és a Barcsay utcai fiúgimnáziumban. 1932 körül egyhangúlag megválasztotta parókus lelkészének a zuglói presbitérium. 1935-ben feleségül vette Podmaniczky Mártát, Podmaniczky Pál evangélikus teológiai tanár leányát. Hat gyermekük született. Emil nagy intenzitással dolgozott a cserkészletben. Valószínűleg, mint vallástanár, de később parókusként is. Fényképekről úgy tűnik, valamilyen országos beosztása lehetett cserkészparancsnokként.

1944-ben találatot kapott a templomtorony és a parókia. Rendbe hozatta. A család, ahol már 4 gyermek élt, Sopronban vészelt át a háborút.

„Málenki robot” ürügyén elvitték a bp-i Rákóczi útról Emilt az oroszok fogolyként. Gödöllő felé hajtották a tömeget, amikor valamiért éppen a rákosfalvai református templom előtt megállt a sor. Emil bement a templomba, karján volt a palástja. Majd kimentem magam, hogy imádkozni akartam - gondolta. Órák múlva már sötét estében ébredt fel az egyik padban. Óvatosan kinézett, minden üres volt, fogolytársait már régen tovább hajthatták. Hazament Zuglóba.

Szörnyű emléke volt a bombázások alatti temetések. A temetők kerítése előtt voltak felhalmozva a halottak, a zokogó hozzátartozók agnoszkáltak. Kevés volt a koporsó és sok a szétroncsolt, felismerhetetlen test vagy testrészt.

Az igazoltatásokkor Gyökössy Endre kollegáját mentette meg, akinek svájci felesége vörös posztó volt a kommunisták szemében.

Mindig gyerekei mellett állt, próbálta nevelni őket. Gábor, a másodszülött volt az első, akit nem vettek fel apja hivatása miatt az egyetemre. Gábor többek között ezért hagyta el az országot. Emil ekkor fogadta el a tanácstagságot, majd a népfrontban való működést. Sokan békepapnak tartják ezekért. A család ebben nem lát tisztán. De az biztos, hogy a családban is, hívei közt is segítésre használta fel világi pozícióit. A lelkészársadalomban jegyzői tiszte volt, kollegái közt voltak ellenségei, de barátai is. Testvéreivel haláláig heti rendszerességgel tartotta a jó kapcsolatot. Nyugdíjazásakor utóda, Szemenyei Sándor sikkasztással vádolta. Keserűen vette tudomásul, s tisztázta magát. Utolsó percéig lelkész maradt, nyugdíjasként a külső Kelenföldön szolgált. Közvetlenül a halála előtt is a vasárnapi szolgálatára készült. Az ének jelzésekor lett rosszul, erre lehet következtetni eltorzuló írásából. Lefeküdt és meghalt. A szíve okozta a kegyes gyors halált. Kovács Bálint temette Farkasréten.

Apukánk (Kutas Emil) utolsó napjáról Ágnes levele került elő, melyet svájci keresztmamájának írt:

Szomorú hírral kell kezdenem a levélírást.

Édesapám meghalt.

Egész hirtelen, váratlanul és teljesen hihetetlenül. Március 8-án reggel felkelt, elvégezte a szokásos teendőit. Ilus nővérem jött előző nap kislányával Szegedről. Reggel apu az egy éves Editkével és Dórával játszadozott, labdázott. Fél 10 körül telefonhívást vett át. Ezután bevonult a szobájába, ahol máskor is szokott elmerülve tenni, venni, olvasgatni, készülni a prédikálásokra. Negyed 11-kor Dóra elaludt. Előző este, Ilusék fogadtatása miatt később feküdt le. Így tehát kis ideig csend lett. A kisfiú (Koppány) evett, Editke pedig játszadozott velem a külső kis szobában. A csend nem volt feltűnő, mert Dóra aludt, és főként az ő hangját lehet hallani napközben.

Háromnegyed 11-kor jött László bátyám. Előzőleg megbeszéltük, hogy kicsit jön segíteni sétáltatni a gyerekeket. Ilus könyvtáros egyetemen volt éppen.

11 órakor Lacinak mondtuk, köszönjön be Apuhoz, hogy tudja, hogy itt van. Amikor benyitottunk, Apu a ágyán feküdt és már nem dobogott a szíve. Nyugodt arccal szabályosan az ágy közepén feküdt, mint aki alszik. Soha nem volt beteg, soha nem panaszkodott. Két héttel azelőtt prédikált vasárnap, március 10-én pedig úrvacsoránál segédkezett volna itt a kisegyháznál.

Március 19-én kedden temettük el, de még máig is teljesen hihetetlen az egész.

KUTAS MARGIT – DR. TORDAY GÉZÁNÉ

Született 1896. Törökszentmiklóson, meghalt 1983. Budapesten.

A család Macának, vagy Macusnak szólította. Saját visszaemlékezése szerint egészen kiskorában Gradhalt-ter-tartásjavító gépet viselt a hátán. Polgárista korában énekelni tanult. 14 éves koráig szülőhelyén járt elemibe és polgárba. Győrben végezte a tanítóképzőt. Képesítő után 1 éves vallásitanítói tanfolyamon vett részt a budapesti teológián. Alsó tagozatos hitoktatóként dolgozott több budapesti iskolában a hitoktatás megszűntéig. 34 éves korában ment férjhez dr Torday Géza ügyvédhez, aki nagy műveltségű, jó ember volt. Gyermekük nem született. Férjével együtt aktívan részt vett a református egyház életében. Férje presbiter volt a Kálvin téren. Jó házasság volt, Macus édesanyja egyedül az ő férjét fogadta el kritika nélkül gyermekei házastársai közül. Maca leány korában a Kemenes utcában lakott. A főbérlő

család révén szinte naponta járt az Operaházba. Jó ízlésű asszony volt. Tévedhetetlennek tartotta magát. Ő irányította testvérei életét, s hallgattak is rá. Ő mutatta be Emilnek leendő feleségét, vagy Etának későbbi vőlegényét. Ő indítványozta édesapjuk panzióba költöztetését, amikor összetűzés volt közte és öreg felesége közt. Sajnos sokszor volt igazságtalan a családtagokkal. Emil testvérének elsőszülött fia, Laci a keresztfiuk volt és Maca szemefénye. Vele kivételezett 5 testvére rovására. Majd eggyel lejjebbi generációban Csatószei Zsuzsival tette ugyanezt. 1961-től 1983-ig özvegyként élt, és a Salétrom utcai egyházban dolgozott. 1977-ben az egyháznak adta a lakását, cserébe a leányfalusi szeretetotthonban kapott egy fél szobát. Sikertelen combnyak műtét után halt meg az Árpád úti kórházban. Megbánta öregotthonba költözését. Kovács Bálint és Ecsedi Aladár temette férje mellé Farkasréten.

Édesanyám KUTAS IRÉN – SZABÓ BÉLÁNÉ

Született Törökszentmiklóson 1900-ban, meghalt Budapesten 1954-ben.

A törökszentmiklósi rendkívül barátságos, földszintes, négy szobás, nagy üvegverandás református parókián lakott 14 éves koráig. (A régi parókia mögött nevezték el nagyapáról az utcát. Az új parókia felépítése után lebontották a régit, s jelenleg a Kutas Bálint utcában autóbusz pályaudvar működik. Szerencsére én még láttam a régi házat Etával.) Az elemi a templom melletti ref. iskolában, a polgárit az édesapja által létesített leányiskolában végezte. Sokszor szerepelt élőképekben, színdarabokban, hegedülni tanult. Eta elbeszélése szerint túl sokat szerepeltették, és ezért betegedett meg vitustáncban. Édesapja kívánságára állami tanítóképzőben tanult tovább 1914-től -18-ig Eperjesen. Ekkor már jól beszélt németül, mert a paplakban mindig volt osztrák vagy cipszer németlány. Eperjes (most Szlovákia) messze volt Törökszentmiklóstól, ritkán járt haza. Hol Garzó Ilkó barátnőjéék, hol édesanyja kíséretében. Többször járt iskolai kirándulással a Tátrában. Jól tanult, szépen énekelt. Egyedül a kötelezően tanított tót nyelvvel voltak nehézségei. A képesítőre egy tételt bemagolt a télről. És azt a tételt húzta. Elfújta, a tót tanár meresztett szemmel hallgatta, s még az elnök is megdicsérte. A legjobb jegyet kapta. Képesítő után Solymárra kapott kinevezést anyu, ahol a tanító házaspárnál lakott. 1918 és 1919 meglehetősen zavaros volt az ország és a család életében is. Azt biztosan tudom, hogy a román megszálláskor otthon volt Törökszentmiklóson. Ekkor a parókiára beszállásoltak román tiszteket, akik disznót öltek a papék óljából, s a perzsaszőnyegen tartották a zsírosbödönt. Az egyik tisztnek nagyon tetszett anyu, s ő segített okos tanácsal a románok által elhurcolt nagyapám hazakerülésében.

Azt nem tudom, hogy Solymáron mennyi ideig tanított anyu, de azt igen, hogy a húszas évek elejétől már Szentesen, a felsőpárti állami elemi iskolában dolgozott. Szentesre költöztek ugyanis nagyapa nyugalomba vonulásakor. Szentesen tanult meg felnőtt fejjel biciklizni mert az iskolája messze volt a Páva utcai házuktól. A város kulturális élete feltűnően magas szintű volt akkoriban, Lakos polgármester jóvoltából. (Ő házasság révén rokona volt nagyapának.) Jó barátja lévén Juhász Gyulának, rangos irodalmi esteket szervezett, pl. Móra Ferenc rendszeres előadásaival. Amatőr zenekara is volt Szentesnek, ebben anyu hegedült. Társaságban szívesen énekelt magyar nótákat. Rendszeresen járt könyvügynök a munkahelyére, sokat vásárolt tőle. Még most is őrzöm a Wells, Wilde, Galsworthy sorozatát. Egyszer ki is utasította az osztályába bekopogó ügynököt. "Mondtam már, hogy óra alatt nem zavarhat!"- szólt egy gyerek feladata fölé hajolva anyu. Csakhogy nem a könyvügynök kopogott és köszönt, hanem a tanfelügyelő.

Anyu kék szemű, sötétszőke hajú, sudár termetű lány volt. Mosolygós, kedves és közvetlen ember. Sok kérője volt, de nagymama mindenkit kevésnek talált. Egyet én is megismertem. Kislány koromban eljött a Tompa utcába. Szabó Gyula református lelkész volt.

Azt sem tudom pontosan, hogy melyik évben költöztek fel Budapestre anyuék. Mivel az 5 testvérből 3 a fővárosban élt, ezért eladták nagyapámék a szentesi házat. Az árából a Virányoson kialakított családi házat akarták kifizetni. Mire Bp-re értek a pénzük a felét érte csak, mert éppen a vonaton utazásuk alatt a pénzügyminiszter a felére devalválta a magyar pénz értékét. Tehát a házat nem tudták megvenni, bérlakásba költöztek. Először a Mester utcába, a Haller utcai katolikus templommal szemben. Majd a Mester utca 3. magassíkszintjére. Anyu Csepelen rögtön kapott tanítói állást, Eta Weiss Manfrédnál tisztviselőit. Tehát a lakásválasztást a Csepelre közlekedő busz és hév megálló közelsége határozta meg. Anyu és apu a csepeli héven ismerték meg egymást 1935-ben, de csak 1938-ban házasodtak össze a nagymamai ellenzések miatt. Ekkor már a Kisfaludy utcából a Salétrom utcai ref. templomban esküdtek. Nagyszebenbe mentek nászútra. Valahol Dél-Erdélyben keletkeztem én, mint későbbi egyetlen gyermekük. Közben Eta talált rá a Tompa utcai lakásra, mert nagyobb hely kellett a bővülő családnak: nagyszüleim, szüleim és Eta élt együtt ekkor. 1939. ápr. 22-én megérkeztem a Bakáts téri kórházba. Édesanyámat féltette az orvos, de ügyesek voltunk! Apu szerint barackvirágnak hívtak a kórháziak, szépnek tartották. Anyu nagyon boldognak látszik velem a megmaradt fényképeken. A volt férjem ugyanis „kacat” címén elégette a gyerekkori fényképeimet!!!

Még pólyás voltam, amikor furcsa dolgok történtek a Tompa utcában. Nagyapa és nagymama összeeszmélt, nagyapa vert is egy esernyővel. Egy panzióba költöztették ezért. A megüresedett szobába Macus nagynéném férje átmenetileg berendezte ügyvédi irodáját. A váró az előszobában volt. Apu mindezt nem tartotta jónak, s Csepel kertvárosban egy szép három szobás, nagy kertes házat bérelt ki a Maros utcában. Ez 5 percre volt anyu Kolozsvári utcai iskolájától, apu pedig biciklivel járt be a gyárba. Anyu naplót vezetett rólam, nagyon szeretett. Korai halála miatt nagyon jó, hogy ez megmaradt! A bombázások kezdetekor beköltöztünk újra a Tompa utcába. Nagymama

engem nagyon szeretett, aput annál kevésbé. Anyu öröklődött a két családrész között. Nagyapa 1942-ben meghalt, csak anyut és Emil bácsit engedte a halálos ágyához. 1944 áprilisától szeptemberéig Szentesen, nagyapa unokatestvéréknél, Dögeiné Kutas Lídiánál laktunk. Eta, nagymama és Macusék is Szentesen voltak. Apu biciklivel jött hétvégeken. Budapest ostromát már a Tompa utcában éltük át. 7 hétig: karácsonytól febr. 13-ig a pincében laktunk. Senki nem halt meg, a nagy családban sem. 1945-ben apu, anyu és Eta is gyalog jártak Csepelre dolgozni. Megmaradt az állásuk. 1949-ben meghalt nagymama, és anyu nyugdíjba ment. Úgy tudtam, hogy az én felvigyázásom miatt. De visszapörgetve az eseményeket, beteg is volt anyu. Sokszor mentek orvoshoz, digitáliszt szedett a szívére. Ettől kezdve még inkább az én nevelésem volt az élete. Sokat tanult velem. Zongorázni taníttatott, szakkörökre, tornára járatott, játszottunk. A Mátyásfüldei kertbe, Keszthelyre jártunk. Jó kapcsolatot tartott fenn tanáraimmal, és osztálytársaim szüleivel. 1953 őszén rosszul lett a Ráday utcában. Elfelejtette, hogy én hol vagyok. Akkor voltam első gimnazista a Trefort utcában. Az orvosok nem találták a baj okát, Mikulástól február elejéig többnyire fekvő beteg volt. Ekkor beszállították az István kórházba, ahol elvesztette az eszméletét. Ekkor megbénult a fél oldala. Bő egy hétig volt a kórházban. Halála előtt visszanyerte eszméletét és beszélő képességét. Tőlem egy mondattal búcsúzott: „édes kis pofám”. A boncolás után kiderült, hogy szívbélhártya gyulladás hozta létre a több hetes gyengeséget. A kezeletlen gyulladás következtében kialakult agyembólia, majd tüdővízenyő fellépése halált okozott. Muraközy Gyula temette Rákoskeresztúron, apu és Emil bácsi intézte a temetést.

KUTAS ETELKA

Született Törökszentmiklóson 1902-ben, meghalt Budapesten 1989-ben. Egész élete tanulás, tanítás és a közeli családtagok istápolása volt. Édesanyja és Macus nővére nagyon befolyásolta. Emil testvérét tekintette férfi példaképének. Okos is volt, csinos is volt. Barna hajú, barna szemű, középmagas és jó alakú. Vőlegénye, Csákváry Rezső fronton való eleste után hallani sem akart férjhez menésről. Pedig később is volt kérője: Alt Egon orvos és Veress Lajos tanár. Menyasszonysága a jogással a harmincas évei végén volt. Furcsa, hogy minden testvére is későn házasodott. Valamiért szinte féltek mind az öten a házasságtól? Vagy tényleg az édesanyjuk válogatott volna? Ő volt a törökszentmiklósi paplak legkisebb gyermeke. Elmondásaiból kitűnik, mennyire szerette otthonukat, sőt mennyire szerette békésszentandrásai anyai nagyszüleit is. Édesanyjára, mint a legjobb anyára és háziasszonyra emlékezett. Édesapjára, mint okos -az emberek között nagy tiszteletnek örvendő lelkészre. Eta idősen hasonlított Nagy Veronika nagymamájára a fényképek alapján. Finom teremtként emlegette őt. Nagyon szerette a kredenc szagát gyerekkorában a békésszentandrásai parókián, ott voltak mindig a finom sütemények. Kicsiként ott töltötte a nyári szüneteket.

1919-ig Eta Szentmiklóson tanult. Sepsiszentgyörgyben kezdte volna a tanítóképzőt, de a román betörés miatt Debrecenbe helyezték a sepsiszentgyörgyieket. Debrecenben kezdett Eta, de Győrben is tanult, majd a budapesti Csalogányban is. A sok hányattatás oka a világháború és a tanácsköztársaság. A forradalmak alatt nehezen jutott kapcsolatba az otthoniakkal. Gyömrőn rokonoknál várta a lehetőséget a hazamenésre. Szívesen emlegette, hogy a kis Teleki gróf udvarolgatott neki ott. Először csak Gyömrőre ennivalót szállító miklósi gazdával tudott hazaüzenni, s Emil testvére látogatta Bpestről. 1920-ban képesítőzött, s szeretett volna az Erzsébet Nőiskolában továbbtanulni. Ez megghiúsult, mert az erdélyi menekültek elhelyezése miatt nem tudtak internátusi helyet biztosítani Etának. Édesapja nyugdíjba vonulása után a szentesi ref. iskolában kezdett tanítani. Itt mindig a nagy ref. templomban volt az év végi vizsga, Eta ilyenkor rettentően izgult. Pedig kitűnően dolgozott, sok libával és egyéb ajándékkal tudta segíteni a szüleit. Budapestre költözésükkor Bekő Feri bácsi, a székely anyai nagybácsi helyezte el Weiss Manfrédnál tisztviselőnek. Majd ugyancsak Csepelen kapott tanítói állást, ahol 1957-ig dogozott. 1957-ben Emil bácsi kapcsolata révén a Bakács térre helyezték, ahonnan retina operációja miatt nyugdíjba ment.

Engem, Kutas Irén lányát anyu halála után nagy szeretettel vett körül. Házasságkötéssel nem volt elégedett (utóbb kiderült, igaza volt), ellenségesse vált. Válásom után viszont rengeteget segített 2 kislányom körül, akik közül Zsuzsit favorizálta. 1974-ig jó egészségben volt, de ekkor bátyja hirtelen halála után állandó gyógyszerek szedésére került sor. 1986-ban elesett a szobájában, combnyaktörést szenvedett. Még három évre meghosszabbították az életét, hamar megtanult járni. Utolsó időben néha furcsa dolgokat mondott vagy tett, sokat volt egyedül. 1989-ben a második combnyak törés okozta halálát. Kovács Bálint temette Margit testvére mellé a Farkasréten.

KUTAS BÁLINT

sz. : 1862. okt. 7-én Szentesen, meghalt : 1942-ben Budapesten

Édesapja: Kutas Bálint földész, édesanyja: Keresztes Nagy Juliánna. Keresztelve: 1862. okt. 10. Keresztszülők: Nagy Kovács Sándor és Dunás Varga Mária. Lelkész: Szalai István. Testvérei: 1861. halva született, 1865. János, 1867. Lídia, 1870. Imre, 1872. Mária. Két gyermeknél is Pap Sándor egyházfi a keresztapa, esetleg a kétszer Pap teológiai dékán és Pap Gábor kultúrtörténész öse? János testvére és leszármazottai kertészkedtek, rendkívül intelligensen a földjük közelében folyó Kurca meleg vizét használták melegház fűtésre.

Valószínűleg Imre, aki jogvégzett és a világháborúban szerzett fejsérülése miatt elhülyült. A többi testvéréről az unokák már nem tudnak Kutas Bálint Eta lánya emlegetett egy unokatestvért, aki megszólalásig hasonlított Kutas Irénre. Valószínűleg Dögeiné Kutas Lídia is nagyapa közeli rokona: testvére vagy unokatestvére volt, nála töltött a család fél évet a második világháború alatt, 1944-ben. Nagy gazdaságuk volt tanyával. Az ő veje volt Lakos István Szentés polgármestere, aki fellendítette Szentés kulturális életét. Juhász Gyula közeli barátja, ő is öngyilkos lett. Kutas Bálint magas, szikár ember volt, sötétbarna hajú és barna szemű. A késmárki Evangélikus Líceumban érettségizett, és Debrecenben végezte a református teológiát. Gyulán volt segédlelkész, és Törökszentmiklóson parókus pap. Írásban megmaradt munkái tartalmukban is, külalakban is igényesek. Hivatása volt a lelkészség, nagy szervezőerővel és körültekintéssel végezte munkáját. Közszeretnek örvendett, híveinek nemcsak lelkiekben segített, hanem hétköznapi gondjaikban tanácsolt. Iskolákat, városházát, szövetkezeteket alapított, templomkertet, közparkot rendeztetett, a templomba padlófűtést csináltatott, gabonarakart építtetett a vasútállomás mellé. A gyülekezeti teremben legényegyletet működtetett, és aratáskor ugyanott a polgári asszonyokkal megszervezte a földeken dolgozó anyák gyermekeinek őrzését. Szabó Aladár barátja és keresztkomája hatására szervezte a hétköznapi bibliaórákat.

1892-ben nősült meg, felesége Darabos Aranka. Ő békésszentandrás papeány. 5 gyermekük született.

A presbitérium kérésére Kutas Bálint leírta 25 éves lelkészi tevékenységét. Ez a nyomtatásban megjelent írás Emil fia hagyatékában hiányosan maradt meg. A Ráday könyvtárból ezt dédunokája lemásolta, két másik a könyvtárban meglévő írásával együtt. Ebből az egyik a 25 éves jubileumra írtakról rövid ismertetés egy kolozsvári folyóiratban. A másik „Uzsorairtás” címen a gazdák szövetkezetekbe tömörülését szorgalmazza. Mindhárom írás az életrajz végén mellékelve. A nyomtatott dokumentum a törökszentmiklósi 25 évről 1916. május 28-ig ad vázlatos összefoglalást. Ezt követően nehéz évek következtek Kutas Bálintra és a családra.

A román megszálláskor az orvossal és a hentessel együtt elhurcolták Bukarest mellé egy fogolytáborba. A parókiára román tiszteket szállásoltak be, akik levágták a papék disznáját és a perzsaszőnyegen tartották a zsírosbödönt. De! Az egyik tisztnak tetszett Kutas Irén, s jóindulatát mutatva, tanácsot adott: a feleségeknek kegyelmet kell kérni Bukarestben személyesen a román királytól. Ezt tették, s így került haza Kutas Bálint. A tanácsköztársaság alatt őrizték a parókiát és a templomkertet mind a négy sarkon a csőcseléktől. Amikor pedig ugyanez a csőcselék denaturált szeszt lopott vagonokból a vasútállomáson, hívták Kutas papot.. Ő csak végigsétált a peronon, s rend lett. Nem vett részt Kutas Bálint a forradalmi eseményekben. A Héjas különítmény akasztásai, véres megtorlásai ellen prédikált a szószeréken: magyar a magyart nem ölheti, jelszóval.

A Horthy- kor elején képviselőválasztás volt. Ekkor a város Kutas Bálintot jelölte, hisz a nép jól tudta és látta: egész munkássága a lakosság felemeléséért folyt. Az akkoriban feltűnt Gömbös Gyula is ugyanabban a körzetben jelöltette magát. Törökszentmiklós ellenállása miatt Kutas Bálintot bezáratta a szolnoki börtönbe. Ekkor Horthy édesapja lépett fel érdekében. Az öreg Horthy ugyanis Kenderesről hintóval járt át prédikációit hallgatni vasárnaponként. Az Alföld egyik legjobb papjával nem lehet így eljárni-fejtette ki fiának. Ekkor Kutas Bálint kiszabadult, Emil fia és a presbitérium vitte haza Szolnokról. De Horthy döntése értelmében áthelyezték Gyomára. Kutas Bálint ekkor közel 60 éves volt, nyugdíjazását kérte az eseményekre való tekintettel. Haza költözött családjával szülőhelyére, Szentésre, ahol a Páva utcában vettek házat. Törökszentmiklós karakán volt, soha nem lett a város képviselője Gömbös. Amikor 5 gyermekükből már 3 Budapesten élt és dolgozott, felköltöztek Bp-re.

A Sváb hegy oldalában, Virányoson néztek ki egy családi házat. Egyik napról a másikra felére devalválódott a pénz, nem tudták megvenni. Bérletbe költöztek, négyszer is más- más helyre. A Tompa utcában összeszólalkozott öreg feleségével, megverte egy esernyővel. Felnőtt gyermekei panzióba költöztették. 1942-ben, nyolcvanadik évében halt meg az István kórházban, ahol Torday Árpád betege volt. (ő egyik vejének a testvére, belgyógyász prof. volt). Csak Irén és Emil látogathatta a családból. Macus és Eta almakompótot vitt neki, de csak a portára adhatták be. Onnan tudták meg, hogy édesapjuk meghalt, hogy az almakompótot senki sem vitte el a portáról.

A szocializmusban a szentmiklósi parókia mögötti utcát Kutas Bálint utcának nevezték el. Törökszentmiklós népe nem felejtette el emberségét! Ma is megvan, a buszpályaudvar mellett található.

DARABOS ARANKA – KUTAS BÁLINTNÉ

sz.: Békésszentandrás, 1872-ben, meghalt: Budapesten, 1949-ben

Édesapja Darabos Sándor ref. lelkész, édesanyja nagy Veronika. Aranka 4 polgárit végzett, s ezt követően háztartási tanfolyamot-vagy iskolát. Szendi Árpád zeneakadémiai tanártól tanult zongorázni, aki tehetségét zenei pályára alkalmasnak találta. Szülei ezt nem akarták.

Alacsony termetű, darázsderékú, sötétbarna hajú, barna szemű és feltűnően szép arcú leány volt. Egy alkalommal elkísérte édesapját lelkészgyűlésre. A vonaton ismerte meg későbbi férjét, Kutas Bálintot. Ő is a lelkészgyűlésre utazott. Aranka nemsokára törökszentmiklósi parókusné lett. Gyermekei elbeszélése szerint nagyszerű édesanya és kitűnő háziasszony volt. Nagy házat irányított: kenyérsütés, disznóvágás, nagy befőzések a napi étkezések, a feltűnően jó ízléssel rendezett templomkert és virágoskert, a barátságosan berendezett 4 nagy szobás, verandás parókia főleg az ő gondja volt. 5 gyermeket nevelt, s közeli rokonait is Törökszentmiklóstra irányította. Velük lakott Eszti néni, aki valószínűleg édesanyja hajadon testvére volt- s élete végéig segített mindenben. Először Ilonka húga költözött a Fő utcába a székelő származású etédi Bekő Ferencsel. egyetlen kislányuk születése után Ilonka meghalt. A 2 éves árvát Aranka másik húga, Jolán nevelte fel. Ő éppen elvált jogász férjétől, mert súlyos elmebetegség tört ki rajta. Ő is Szentmiklóstra költözött, s később ő lett Bekő Ferenc második felesége. Ferenc mérnök volt, ő tervezte a szentmiklósi városházát, egyébként ármentesítőként dolgozott.

Darabos Aranka nagyon összetartó testvéreké nevelte 5 gyermekét. Felnőtt korukban is állandó kapcsolatot tartottak egymással. Nehezen házasodtak, s házasként is igényelték a szülőkkel és testvérekkel a rendszeres találkozást. Kutas Bálint nyugdíjba vonulásakor Aranka és két lányuk költözött Szentesre és később Bpestre, Irén és Eta. 1938-tól csak Eta, az édesanya haláláig. Kb. 1939-ben Aranka és férje veszekedett, s egy esernyővel tettelegességre is sor került. Az öreg Kutas Bálint elköltözött egy panzióba. Halálos ágyához sem engedte feleségét.

Mint unoka, arra emlékszem, hogy Csepelről is látogattuk nagymamát, és mindig csak anyuval. Ő hangos örömmel fogadott engem, nagyon szeretett. Nagyapát is meglátogattuk a kórházban, aki a fülem és orrom párhuzamosságából következtetést vont le: ez az okosság jele. Már nagyapa nem élt, amikor a bombázások elől beköltöztünk a Tompa utcába.

Apu „görbelábú iparos” volt nagymama szerint, és érthetetlennek tartotta, hogy anyu mit szeret rajta. Ez és biztos sok más sérelem apu tudomására jutott, így csak mi jártunk át anyuval nagymamáék lakrészébe. Sátoros ünnepeken átjöttek hozzánk még Macusék is, olyankor apu fényképezett. A háború alatt Szentesen, vagy Budapesten a 7 hetes pincében

lakás alatt volt néhány szó erejéig kapcsolat. Később már csak köszönőviszony. Nagymama és Eta sokszor vigyázott rám, míg anyu tanított, hisz sem óvodába, sem napközibe nem jártam. Például határozottan emlékszem, hogy nagymamuska tanította meg nekem az órahasználatot, vagy a gépöltést. Zongorázáskor is figyelt rám. Halála előtt 6 hétig nem láthatott engem, mert skarlát miatt elkülönítettek. Nagyon kedves volt, amikor először benyithatott hozzám. Finomakat főzött vagy sütött. emlékszem az aranygaluskára, a borjú becsináltra, a borsatóra. A sült hagymára, amit sárgaborsó főzelékre csinált. Macusék gyakran jöttek át, olyankor lórumoztunk vagy Gombóc Matyiztunk. Én szerettem nagy mamuskáékhoz átjárni. Ha anyu valamiért pörölt velem, nagymama kinyitotta a közös ajtót, és németül szólt anyura: lasst schon!

Nagymama 3 nap alatt ment el, bélelzáródás volt a diagnózis. Morvay nevű lelkész temette a Kerepesi temetőben, 1949 márciusában. Sírját nem lehetett meghosszabbítani, Emil bácsi val beszélték meg a még élő testvérek, nem exhumáltatják: pihenjen az eredeti temetési helyén. A Kerepesi temetőbe azóta újra lehet temetni, de az ő parcellája egyelőre orgonacserje erdő. csak körülbelül kivehető a nyughelye, s a helyet is csak én ismerem a családból.

DARABOS SÁNDOR

1870 júliusától ő jegyzi a békésszentandrás református anyakönyvet. Titulusa: segédlelkész. 1870 október 11-én meghalt principálisa: Nagy Sándor. Ekkor D S időközi lelkész. 1872 . február 5-én házasságot köt Nagy Sándor leányával: Nagy Veronikával. Ekkor már parókus lelkész Szentendrason. A házasságkötéskor ő 26 éves, Veronika 28. Eskető lelkész Szabó János köröstarcsai lelkipásztor. Ő Veronika dabasi Halász rokona, későbbiekben Szabó Magda író nő nagypapja. Csak sejtés, hogy D S békési, ugyanis egyik házassági tanújuk Szegedi Károly békési lelkipásztor.

Gyermekeik: Aranka, Veronika 1872. november 28.

Sándor, Emil-meghalt 8 hónapos korában tüdőlobban

Jolánta, 1875. július

Sándor, 1877. április-meghalt 15 hónapos korában hörghurutban.
Keresztszülőként

bejegyezve Halász Kálmán földbirtokos és Halász Bálint országgyűlési képviselő

Albert 1880. március, - meghalt

Ilona Eszter, 1881. június

Darabos Sándor még parókus korában megözvegyült. Pontosan nem tudjuk, mikor- 1910 körül. Nyugdíjba vonulása után Szarvasra költözött. Itt élt egyedül, majd késő öregségében Jolán lányáéknál Törökszentmiklóson és Szentesen. Itt halt meg az 1920-as évek elején. Hazaszállították Békésszentandrásra, ahol felesége mellé temették. Fekete márványobeliszkjüket temetőrendezéskor valószínűleg az egyház eladta. A parókia és templom melletti utca Darabos utca ma is, így őrzik emlékét.

NAGY VERONIKA – DARABOS SÁNDORNÉ

sz.: Békésszentandrás 1843. ápr. 22. meghalt: 1910 körül

Nagy Sándor békésszentandrási lelkész és dabasi Halász Anna negyedik gyermeke. Hat gyermeke született édesapja utódával kötött házasságából. Három fiút elvesztettek, három leányt felnőtté neveltek. Unokája, Eta elmondása szerint: alacsony, filigrán termetű, barna asszony volt. Rendkívül finom, halkszavú és kedves. Unokáit szeretettel látta el nyaranként. Hirtelen halt meg, kimelegedve hideg kútvizet ivott. Ez tüdőgyulladást okozott. A békésszentandrási református temetőben nyugszik. Ennek pontos helyét nem ismerjük, mert fekete márvány obeliszkjét felszámolták és a temetőt átrendezték.

NAGY SÁNDOR református lelkész

Minden adatot utódának, Darabos Sándornak anyakönyvi bejegyzéséből ismerünk. Ezeket principálisának halálakor írta be. Tehát: „N S született Öcsödön. Szülei voltak: Nagy András és Tóth Sára. Tanulmányait a debreceni főiskolában végezte. Külföldi intézeteket is látogatván, innen visszatérve a Duna-melléki nagyhirű szuperintendens Bátori Gábor pártfogása folytán a Vörös-martoni egyházban, mint időközi lelkész kezdte meg hivatalát. Innen szülei akaratának engedve szülőhelyére, Öcsödre jött, mint segédlelkész, s mint ilyen választott meg egyhangúlag a szentandrási egyház lelkészéül 1821-ben. Itt működött halálig. Kitűnő képzettség, tudományosság és csak kevesektől észrevehető páratlan becsületesség jellemezték a boldogult férfit. Született 1791-ben, meghalt 1870. okt.11-én. Temettetett okt. 11-én. Szónokolt felette Szabó János köröstarcsai lelkipásztor.”

Nagy Sándor saját kezű bejegyzései az anyakönyvben:

1837. febr. Nagy Julianna szülék: Nagy Sándor prédikátor, Halász Anna

édesapám: SZABÓ BÉLA

született: Kunszentmártonban 1904-ben, meghalt Budapesten 1995-ben

Középmagas, izmos, eredetileg hullámos fekete hajú - de korán őszülő -, zöldes-barna szemű, székely származású ember volt. Erdély meghatározó az életében, mindig visszavágyott. Ha csak tehette, hazament Nagyszebenbe. Egy képeslap alapján nagy festményt csináltatott a szobájába a havasokról. Késő öregségében is hajtogatta: szeretnék még egyszer lenézni a fenséges magasságból!

Szigorú és puritán székely nevelése, tehetsége és okossága, szívós munkabírása és alaposága segítette jó és nehéz eseményekben egyaránt gazdag életében. Édesanyja már 15 éves korában önállósította:” Nem féltetek, mert te a jég hátán is megélsz!” Kemény ember volt. Magánéletében nem kívánt társaságot, a kiterjedt család tagjaival is ritkán találkozott. Kevés embert tartott igazi barátnak. Velük halálukig jóban volt. Sokat és szívesen dolgozott.

Édesapja MÁV alkalmazottként éppen Kunszentmártonban volt állomásfőnök, amikor ő született. Nagyszebenbe költözésük kb. 3 éves korában, 1907-ben történt, és a Kígyó utcai ház 1926-ig állandó otthona lett. Csak apja dolgozott, édesanyja nagy háztartást vezetett. Kitűnően főzött, sütött. 11 gyermeknek adott életet, hatot eltemetett és ötöt felnevelt.

Béla 1910-ben kezdett elemi iskolába járni, majd 1914-ben az Állami Főgimnázium tanulója lett. Az 1916-os román betörés összekuszálta nyugodt életüket. Az apa fegyvert kapott vasutasként, s Nagyszebenben maradt. Az öt gyermek az anyával vonaton menekült Budapest irányába. Egy egész vasúti vagon ingóságot, és állatokat is vihettek magukkal. Székesfehérváron fogadta be őket egy vasutas. Hivatalos ügyeiket intézve megdöbbenve

hallották két ügyintéző beszélgetését: „nem tom, hogy lehet, de ezek az oláh cigányok jól beszélnek magyarul „ Így lett a 90 éves korban írt önéletrajz címe: „Egy oláh cigány élete”

A németek kiverték Erdélyből a románokat, és rövid ideig újra együtt élt a család Nagyszebenben. 4 gimnáziumi év után a brassói faszobrász iskolába szeretett volna tanulni Béla, de ez valamiért nem sikerült. Postai gyakornok lett, ezt nem szerette. A szebeni MÁV-nál helyezkedett el, ott lakatos képesítést szerzett. Trianon után a MÁV megszűnt, a Román Államvasutak alkalmazta. Megbecsülték, nagy sikerei voltak vasúti balesetelhárítóként. Első osztályú havasi turista volt, és foci csapatkapitány. Elhatározta, hogy tovább tanul. Felvételt nyert a budapesti Technológiára. A MÁV házakban bérelt szobát a Keleti pályaudvarnál, önmagát tartotta el korábbi keresetéből. Szünetekben hazajárt Nagyszebenbe. 1926-ban szerzett oklevelet, és ugyanazon a nyáron meghalt az édesanyja cukorbetegségben. Vele volt az utolsó éjszakáján. Ekkor végleg átjött az anyaországba, mert tanulmányai befejeztével a románok katonái besorozása következett volna. 1930-ban honosította is magát, ami könnyen ment alföldi születési helye okán.

1926 ősztől a csepeli Weiss Manfréd gyár Központi Szerkesztési Irodájában dolgozott 1969-ben történt nyugalomba vonulásáig. Előbb műszaki tisztviselőként, majd osztályvezetőként. Nem adtak ki gyártásra rajzot, ha ő nem láttamozta. (Természetesen a gyár neve változott: Csepel Vas- és Fémművek lett 1945 után.) Szakmunkás képzőben, gépipari szakközépiskolában tanított. sőt esti tagozaton igazgató is volt. Örömet okozott, hogy a Népszínház utcában, ifjúkori tanulmányai helyén is taníthatott. Filmhíradóban is látható volt tanítás közben.

Sohasem volt katona. A csepeli gyár fegyvert és repülőket gyártott a németeknek a 2. világháborúban. A gyári légoltalmi szolgálat felelt meg katonai beosztásnak. Támadás esetén ő volt a tisztviselők bunkerjének a parancsnoka.

1938-ban feleségül vette Kutas Irén tanítónőt. Egy lányuk született: Zsuzsanna. Felesége családja ellenezte a házasságot, és ez végig sértő volt számára. 1954-ben meghalt Kutas Irén szívbélhártya gyulladás következtében. 1969-ben nősült újra, elvette Illés Máriát. Ő özvegy volt 2 lánygyermekkel. 1993-ban meghalt második felesége is. Ő maga 90 évesen is azon igyekezett, hogy ne legyen senkinek a terhére. Életének utolsó 6 hetét töltötte kórházban. 91 évet élt. Rákoskersztúron, első felesége mellé van urnája elhelyezve. A Havanna telepi kis templom általa rendszeresen hallgatott plébánosa temette. Fekélyes lábaival nagyon nehezen járva is, még 6 héttel a temetése előtt is, minden vasárnap elment a templomba. „Ott én mindig megnyugszom”-

mondogatta.

Milyen volt Szabó Béla, mint édesapa?

Leánya, Szabó Zsuzsa emlékei.

Aputól tanultam a legtöbbet életemben. Széles látóköre, nagy gyakorlati és elméleti tudása volt, s jól le tudta fordítani mindezt gyereknyelvre. Tartottam tőle, mert szigorú volt. De mindent meg lehetett tőle kérdezni, s kapásból elmesélte pl. a cukorgyártás menetét, vagy az ötszög szerkesztést. Megmutatta, hogyan lehet pákával forrasztani, vagy hogyan kell a háztartási könyvelést praktikusán vezetni. Ő volt egyedül a világon, akinek a jelenlétében soha nem féltem.

Sajnos anyu családja nem szerette. Ő volt nagymama szerint az „ólábú iparos”. Kis koromtól szorongást okozott bennem ez a konfliktus, hisz egy lakásban éltünk anyu édesanyjával és hűgával is. Anyu halála után 14 évesen teljesen anyu rokonságának befolyása alá kerültem.

Sokszor voltam szemtelen apuval, s kritizáltam. Szerencsére 90 éves kora körül kezébe adtam egy levelet. (Ugyanis soha nem tudtam vele második felesége életében négyszemközt beszélgetni.) Ebben leírtam, hogy érett fejjel ifjúkori viselkedésemet már elítélem, s valóban tőle kaptam legtöbbet az életben.

Noha apu nyugdíjasan is munkamániás volt, - nemhogy aktív korában- minden szabad idejét anyuval és velem töltötte. Pici koromtól sokat magyarázott nekem. Anyu megmaradt írásából tudom pl., hogyha hazajött a piacról teli kosárral, hogyan ült le mellém a szőnyegre mindent megmutatni és megnevezni. 4 hónapos koromban költöztünk Csepelre , a kertvárosba. Ez is miattam történt. Ugyanis ügyvéd nagybátyám a Tompa utcai kisszobában rendezte be átmenetileg az irodáját, s a közös előszobában várt a sok idegen kliens. Apu féltett a fertőzéstől, kertes házat bérelt . Ráadásul ez anyu iskolájától 5 percre volt, s haza tudott járni engem szoptatni. Ebben a Maros utcai házban laktunk teljes békességben az első bombázásokig. Ekkor visszaköltöztünk a Tompa utcába nagymamáékhoz.

4 éves koromban mentünk először Keszthelyre nyaralni, s ez hézagokkal tradíció maradt főiskolás koromig. 1944 tavaszán a bombázások elől Szentesre menekültünk anyai nagyapám unokatestvéréhez, Dögeiné Kutas Lídiához. Apu minden hét végén biciklivel jött le hozzánk, ennek én mindig nagyon örültem. Ilyenkor anyu, apu és én a Petőfi szállóban laktunk és étkeztünk. Apu utált öltözködni, de Szentesen mindig felvette a krémszínű öltönyét zöld nyakkendővel. Fél év múlva gyári teherautón hozott minket Bp-re, mert az orosz szárazföldi csapatok közeledtek

Szenteshez. 1945 karácsonyán apu a Sváb hegyen vágott ki két kis karácsonyfát, Julikának és nekem.(Julika a katonának behívott postásunk kislánya volt, ők akkor a cselédszobában laktak nálunk anyukájával.) Apu szép gesztusát tönkretette a karácsony esti orosz támadás.

Míg a pincében voltunk, a légnyomástól eldőltek a fák, összetörték a díszek. Az ostrom alatt apu sokszor nem volt velünk a pincében, mert ügyeletes volt a csepeli gyári bunkerban. Ha hazajött, akkor a ház férfiemberével a kapualjban örködtek. Egy ilyen alkalommal egy gránátszilánk felszakította apu orrát, amit a házban lakó ápolónő látott el. Ez a sérülés évekig problémát okozott apunak, míg ki nem dobott a szervezete az orra közelében egy kis fémszilánkot. De a pincében a nagy kötés miatt minden járőröző orosz katonaszökevénynek nézte, s míg apu igazolta magát, ráfogta a fegyvert. Én ilyenkor sírtam. Amikor összeszedték a ház férfiai az oroszok, apu nem volt a pincében. Úgy emlékszem, anyu féltése ellenére felment a lakásba. Így úszta meg a több éves orosz fogságot. A pincéből való feljövételünk után minden módon gondoskodott rólunk. A kitört ablakokat firnájszos másolópapírral bevonta, és petróleumkályhát vett. 1 szobában éltünk csak. A hátán cipelt haza Csepelről egy fél disznót- gyalog- hogy fehérjéhez jussunk. A balkonon tárolták a nagy hidegben a lesütött húst.

1945 tavaszán számárköhögést kaptam. Sokszor vittek erdőbe, pl. Törökbálintra. Ez szemben volt a csepeli gyárral, apu csónakkal jött munka után, a parton vártuk anyuval. Lepkefogót csinált szórakoztatásomra. Máskor bevitt a gyárba, ahol mindenféle gőzőket engedtek ki a tudóm javítására.. Már lezajlott a köhögés, amikor Kurdicsékhoz, legénykori vendéglős ismerősehez vitt le minket Soltvadkertre nyaralni. A levegőváltás mellett rengeteg gyümölcsöt is kaptam ott. Apu nagy gondot fordított az egészségemre, ebben a gyári gyermekorvos: Preisich tanácsolta pólyás koromtól.

1945 őszén kezdtem iskolába járni. Első osztályos koromban dán és svéd étkeztetésben részesültünk. Ekkor apu kis alumínium tálkát szerzett nekem, és belevészte a nevem. A Bakáts térnél volt egy bolt, ahol papírszakban kis bőrdarabokat árultak. Én ebből loptam néhányat babacipőnek. Apuéknak nyomban eldicsekedtem a szerzeményemmel. Ő azonnal kötelezett

rá, hogy én adjam vissza bocsánatot kérve a kereskedő kezébe. Így nevelt rá ,hogy soha többet nem nyúltam a máséhoz.

Vasárnaponként gyermek-istentiszteletre, sokszor apu vitt a Kálvin térre, s előtte vagy utána sétáltunk a Gellért hegyen. Ilyenkor anyu gőzfürdőben volt, és elé mentünk megállapodott időben. Apu örült, hogy jól tanultam. Dicsérte zongorázásomat. Sokszor kaptam tőle fagyit vagy minyont a

Rónai cukrászdában. Édességet a szomszéd házban levő cukorka boltban.

Szepes Béla kollegájával földet vett Érden, de ez nehezen megközelíthető volt. Helyette Alsó Mátyásföldön vásárolt kertet 1949 tavaszán. Azon a nyáron mentünk újra Keszthelyre nyaralni. Ott biciklikirándulásokat szervezett, főleg a Vadasparkon át Hévízre. Én a csomagtartón ülve apu mögött. A mátyásföldi kert volt az én növénytani ismereteim alapja, apu sok más kerti gyakorlati dologra is megtanított ott. Alsó tagozatos koromban minden gyerekbetegséget megkaptam. Mindig hibáztatott, hogy ölelgetem a barátnőimet, és megfertőznek. Ezért én mindig restelltem előtte a beteg mivoltomat

Matematikából rendszeresen kikérdezett, még most is emlékszem pl. a törtek műveleteit milyen kitartóan kérdezgette.

Továbbra is minden nyáron jártunk Keszthelyre. Tanultam tőle alkudni és válogatni a piacon. Megtanított úszni. Beosztásra nevelt, hármunk közül mindig egyikünk gazdálkodott a napi pénzmennyiséggel nyaralás alatt.

Mátyásföld állandó program volt, felső tagozatos koromban már untam ezt. Szerettem volna unokatestvéreimhez, barátnőkhöz menni. Anyu halála után, 1954-től teljesen két anyai nagynéném hatása alá kerültem. Kritizálni kezdtem aput. Pedig továbbra is vitt nyaralni, kikérdezett pl. fizikából. Megtanított ábrázoló geometriából olyan szinten rajzolni, hogy a tanár nem hitte el

hogy én csináltam. Amikor a bölcsészet elutasított, bement a rektorátusra. Számon kérte: kitűnő érettséggel és maximális pontszámmal, miért nem vettek fel? Hiába, helyszükére hivatkoztak. Ekkor olvasta a gyógypedagógia hirdetését pótfelvételre. Elment a Bethlen térre érdeklődni. Felvettek, jól jártam egy életre! Tehát a hivatásomat is apunak köszönhetem.

Főiskolás koromban megpofozott, mert a Károlyi kertből 10 óra után értem haza egy koncertről. Felláztam, és Emil nagybátyámat ráuszítottam. Ez nagyon fájt apunak, egyre jobban eltávolodott tőlem.

Férjhezmenetelemkor eladhattam a fonyódligeti telkét. A gyerekeim születésekor meglátogatott a kórházban. Ekkor már együtt élt Mária nénivel későbbi második feleségével. Neki köszönhetem, hogy gyakran találkoztunk családirag a válásom után. Apai nagybátyámékkal, Attila unokatestvéremékkal is összejöttünk. Sajnos az unokáival kevés kapcsolata volt apunak, sokáig adott pedig részükre havi 300 Ft-tot. A lakást is rám íratta a tanácsnál. Amikor a gyerekeim megnőttek, csak egyedül látogattam ki Lőrincre, nem gyakran. Az jó volt, hogy együtt utaztunk Nagyszebenbe és Konstancára.

Mária néni váratlan halála után 1 és fél évig minden másnap délután kijártam apuhoz Lőrincre. Beszélgettünk, sakkoztunk. Hálás vagyok, hogy ismét olyan jól megértettük egymást, mint anyu halála előtt. 90 évesen is ellátta magát, csak az utolsó 6 hetes kórházi tartózkodás alatt engedte meg magának a „lustaságot” mint ahogy ezt ő megfogalmazta. Hamvait a szebeni havasokban illett volna szétszórni mert oda vágyódott mindvégig. Sajnos erre nem mertem vállalkozni. Édesanyám mellett nyugszik, s egy kopjafa utal csak székely származására.

SZABÓ DÉNES GÁBOR

született:Maroskeresztúron1869-ben, meghalt Nagyszebenben 194?-ben

Édesapám elbeszéléséből tudok adatokat, mert nem ismertem apai nagyapámat. A második világháború alatt halt meg, de a világégés miatt apu és Budapesten élő Dénes bátyja erről csak késve értesült. Hisz országhatár választotta el nagyapát a fiaitól.

Mellékelem apu élet-leírásából az édesapjáról írtakat:

„Édesapám Kistoronyon volt állomásfőnök. Roppant szorgalmas, mindenhez értő, munkabíró „ember” volt. Kolozsváron a Minorita szerzetesek tanítónak képezték. Ő a MÁV-nál helyezkedett el, mert jobban fizették. A MÁV-nál is egy csomó vizsgát kellett tennie, Budapest Rákosrendező pályaudvaron. Ott szerezte meg nagy Magyarország összes állomására a MÁV előjárói képesítést.

Kistoronyra helyezték, feltűnően rendes állomásra, ez jellemezte Apám egyéniségét. A MÁV forgalmi kifogástalan egyenruhája és az emberi magatartása biztosította szeretetét a családján belül is. A szorgalma és rendkívüli tehetsége folytán a vasúti elfoglaltsága mellett roppant vagyonra tett szert. Nem mással dolgoztatott, ő maga dolgozott éjjel-nappal, eredményesen. 12 tehene volt, amelyekkel kiállításokon díjakat nyert. A tejet nem adta el, a tejből pulkákat nevelt, és azt értékesítette. Éjjel 4-kor kelt. Takarmányt kaszált. Utána beöltözött MÁV főnöki egyenruhába, és ellátta a szolgálatot. Pénztárt kezelte, és fogadta a Pest felé menő vonatokat és irányította tovább.

A főnöki szobába egy rajzállványt állított be, a forgalom szüneteiben fényképekről természetes nagyságú portrékat rajzolt- sikerrel. A környezet kapzsi intrikája és az irigység nem bírta elviselni. Feljelentették. A fegyelmi vizsgálat eredménye áthelyezés volt Aradra, teljes tönkretéveése vagyonának.”

Nagyapát mindig oda helyezték, ahol hiány volt állomásfőnökben. Így született édesapám Kunszentmártonban. Az Alföldön 5 testvére halt meg, többnyire difteritiszben. Kérte nagyapám Erdélybe való visszahelyezését az egészségesebb éghajlat okán. Nagyszebenbe került, ahol a segesvári sok állomásos ipari vonal főnöke lett. Házat vettek a Kígyó utcában, ami ma egy román családé.

Apu szerint édesapja külsőleg hasonlított Sztalinhoz. Aput különösen kedvelte, „zsido”-nak becézte, mindenhová magával vitte. Pl. tőle tanult folyami rákot fogni a meder falából, kirándultak a havasokba, gombáztak, málnáztak. Sasfiókat találtak, apu etette a kertjükben felnövekedéséig. De nagyapa sokszor elverte szíjjal aput, ilyenkor úrfinak hívta aput. Kötelezte, hogy verés után kezét csókoljon. Ennek megtagadása után 11 éves korától nem verte többet, de meg is szűnt a kitüntető apa-fiú kapcsolat.

Nagyapa Trianon után nyugdíjba ment, nem volt hajlandó felesküdni a román CFR vasútnak. Először csupa aprópénzben adták a románok a nyugdíjat. Ez olyan súlyos volt, hogy segítség kellett a hazavitelhez. Később teljesen elvonták a nyugdíját. A románok fegyverrejtegetésért becsukták 1921 körül. Egy nap múlva kiengedték, mert az a bizonyos rejtegetett fegyver dédapa 1848-as szabadságharcos flintája volt. Dénes nagybátyám elbeszélése szerint dédapa öreg korában velük élt, 90 évesen is felmászott a fára cseresznyét szedni. Apu 4 évvel fiatalabb lévén nem emlékszik nagyapjára, de a 48-as flintát ő is jól ismerte.

1926-ban cukorbetegségben meghalt nagyanyám, Tolnai Anna. Őt „Kapitány”-nak becézték apuék.

Nagyapa újra nősült, egy meglehetősen csúnya és jó szász asszonyt vett el. Őt Dumbravá-nak emlegették a nevelt gyerekei.

Anyu és apu Szebenbe mentek nászútra 1938-ban. Ekkor mutatta be feleségét apu az erdélyi családnak. A Kígyó utcai házat már eladták, s nagyapa a második feleségével kisebb házba költözött. Nagyszebenben élt apu Róza nővére férjével és két lányával. Anna nővérét és családját Szászrégenben látogatták meg. Pista öccse Szebenbe utazott, hogy megismerje az új asszonyt. Apu valószínűleg ekkor látta utoljára édesapját is, Pista öccsét is. (Ő rákban halt meg fiatalon.) Szabó nagyapa és nagymama Nagyszebenben van eltemetve, ott láttam a síron a csikszentimrei előnevet kiírva. Nagymama sírjáról fénykép is van apu hagyatékában.

SZABÓ ANDRÁS (Andorként is anyakönyvezték pl. fia születési anyakönyvében)

Született: Csikszentimrén, 1824-ben. Erről van anyakönyvi másolat a birtokunkban. Halála évét és helyét nem ismerjük, az elmondások szerint magas kort ért meg.

1856-ban házasságot kötött Müncher Eszterrel Marosvásárhelyen. A házassági anyakönyvi kivonatban András néven szerepel, foglalkozása:hivatalbeli. Fia születésekor a bejegyzés: solitárius, azaz: magánzó. De előfordul possessor, azaz birtokos bejegyzés is. Születési anyakönyvi kivonatából tudjuk: édesapja Szabó Sándor Mil.(valószínűsíthetően székely katona), édesanyja Bartis Anna.

Szabó Dénes nagybátyám elmondása alapján ismerem a következőket: András Szabó Sándor fiai

közül a harmadik volt. A legidősebb fiú örökölte a földeket, András pap lett. Nyelvekkel foglalkozott pl. szanszkrittal a holt nyelvek közül, de angolul is jól beszélt. Legidősebb bátyja meghalt, s a második fiú örökölte a földeket. Majd hamarosan ő is meghalt, s mivel ekkor a pap András örökölt, a törvény szerint a katolikus egyházé lett volna a családi vagyon. Ekkor dédapánk kiugrott a papságból, s földbirtokos lett. Csakhamar az 1848-as szabadságharc székely tűzérhadnagyaként Bem seregében harcolt. Ezt a bécsi levéltárban kutató Bóna történész igazolta is azóta kérésemre. A szabadságharc bukása után követte Bem tábornokot Törökországba, ahol Bem tolmácsa lett. Amikor visszatért Csikszentimrére, a birtokot már elkobozta a Habsburg császár a harcban való részvétele miatt. Ekkor megnősült , s fia Szabó Dénes már nem élvezhette a birtok jövedelmét.

Ez az életút teszi érthetővé,hogy az anyakönyvekben hol birtokos, hol magánzó. hol hivatalnok a bejegyzés Szabó András dédapa foglalkozásaként.

Testvéreinek nevét nem ismerjük, azok az anyakönyvi kivonatok maradtak meg, amelyeket a 2. világháború előtt az árja származás igazolására küldtek Romániából a Budapesten élő Szabó testvéreknek.

SZABÓ ZSUZSÁNNA- CSATÓSZEGI GYŐZŐNÉ

született: Budapesten, 1939-ben

Szabó Béla és Kutas Irén egyetlen gyermeke. Születése óta Budapesten él. Az általános iskolát a 9. kerületi Bakács téri és a Mester utcai iskolákban végezte. 1957-ben érettségizett a Trefort utcai Apáczai Csere János gimnáziumban. 1957 nyarán kétszer felvételizett. Júniusban a bölcsészeten történelem-könyvtár szakra, ahol helyszűke miatt először nem nyert felvételt. Augusztusban a Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolán. Szeptemberben mindkét helyre felvették, a gyógypedagógiai pályát választotta. Ez 40 évre, sőt nyugdíjasként is - hivatása lett. Először a váci Siketek Intézetében kapott állást, majd 1961-től Budapesten. Három évig a

Dohány utcai kisegítőben és a Fővárosi Nagyothallók iskolájában tanított. Ezt követően 1965-től 1997-ben történt nyugalomba vonulásáig a Rákospatak utcai Nagyothallók Intézetében dolgozott főiskolai gyakorlatvezető tanárként.

1962-ben házasságot kötött Csatószei Győzővel. Két gyermekük született: 1963-ban Zsuzsa, és 1965-ben Judit. 1965. végén elvált férjétől, és lányait egyedül nevelte.

Jelenleg nyugdíjas, magántanárként nagyothalló gyermekeket segít gimnáziumi és egyetemi felvételre. Volt diákjaival rendszeres kapcsolatot tart az általa, még aktív korában szervezett Baráti Körben.

Sokszor utazik Stockholmba, ahol fiatalabbik leánya él férjével és két kislányával. Az unokái nagy örömet jelentenek életében.

1839. nov. Nagy Mária keresztszülék: Szántó Pál, Halász Katalin (az anya testvére?)

1841. okt. Nagy Lajos kereszt szülék: Szabó János, Sárosdy Veronika (a szabadságharc későbbi költőjének testvére?)

1843. ápr. 22. Nagy Veronika - az ő leszármazottai vagyunk!

Nagy Veronika házasságkötését már Darabos Sándor jegyzi be az anyakönyvbe

1872. febr.5. Darabos Sándor 26 éves sz.: Békés, Nagy Veronika 28 éves

Eskető tiszteletes: Szabó János köröstarcsai lelkipásztor.

CSATÓSZEGI ZSUZSANNA

született: 1963-ban, Budapesten

Járása nehezen indult. Valószínűleg azért, mert Freyka párnát tettek rá csípőficam gyanúja miatt. Csak egy évig járt óvodába iskola előtt. Idegenekkel félénk volt. Az iskolában 13 éves koráig jól megállta a helyét, gátlásai oldódtak. Hetedik osztálytól tanulási és egyéb problémái adódtak, pszichológushoz járt. Nyolcadikos korában konfirmált Boross Géza lelkipásztoréknál. Két érettségije van: általános gimnáziumi és vendéglátóipari. 1998-ban ment férjhez Dobos Lászlóhoz, és a ketté választott Tompa utcai lakásban szépen éltek férje csaknem halálban végződő bélperforációjáig. Megmentették két műtétet, de kivezették a vastagbélét. Mindez 42 éves korában történt. Ezt ő egyre fokozódó italozással próbálta levezetni. Agresszivitása rendszeres verekedéssé fajult, Zsuzsa elvált tőle. Zsuzsa lakását nem hagyta el a válás után sem, kártérítést várt. Jelenleg is együtt laknak, italozása csökkent, nem agresszív.

CSATÓSZEGI JUDIT

sz. 1965. Budapest

Barátságos és bőbeszédű gyermek volt. Öt éves korától óvodás. Zenei általánost végzett, harmadikos korától csellózni tanult. Tehetségesnek tartották, Budapesti és országos versenyen második volt nyolcadikos korában. Felvételt nyert a Bartók Béla Szakközépiskolába. Érettségi után kétszer felvételizett a Zeneakadémiára hiába, majd a Liszt Ferenc Tanárképző Főiskolán

végzett csellótanári, karvezetés és szolfézstanári szakon 1987-ben. Két évig tanított Budapesten, majd 1889-ben Aachenben felvételizett művész szakra. Ott 4 évig tanult és csellóművész diplomát szerzett 1993-ban. Még Budapestről jutott el a Jenusses szervezésében egy nyári skandináv ifjúsági koncert turnéra, ahol megismerte későbbi férjét, a svéd Fredrik Ullént. A művészdiploma megszerzése után Svédországba költözött. Szabadúszó művészként tagja volt a nyugat svédországi vonósnégyesnek, több zenekarban helyettesített. A Nordiska Gimnázium, a Nakkai Zeneiskola és a Lilla Akademi csellótanára lett. 1988-ban házasságot kötött Fredrik Ullén-nal. Férje állandó koncertpartnere is, kamaráznak. Két kislányuk született: 1999-ben Laura, 2001-ben Alma. Már ők is zenélnek négy éves koruk óta. Laura hegedül, Alma csellózik. Mindketten a Lilla Akadémia tanulói, anyanyelvi szinten beszélnek magyarul is, a svédet is. Szépek és okosak!

A PODMANICZKY ÉLETRAJZOKAT, VISSZAEMLEKEZÉSEKET DR. TÓTH PÁL BÉLÁNÉ PODMANICZKY ZSUZSÁNNA (1925-) ÍRTA

Adatok a podmanini és aszódi báró Podmaniczky családról

A család báróságra emeltetett:

először 1505-1506 évben Podmaniczky János főkamrás mester,
másodszor 1782. évben Podmaniczky János és Podmaniczky Sándor.

A Podmaniczky család első volt Magyarországon amely a bárói rangra emeléssel egyidejűleg címet kapott. Ekkor még csak a podmanini előnevet használták.

Podmaniczky Károly 1715-ben házassággal kapott aszódi birtokkal felveszi az aszódi előnevet.

A család jelenleg a podmanini és aszódi előneveket viseli.

A kutatások szerint a jelenlegi család Podmaniczky Istvántól származik.

Első említett ősünk Dalmáciából származott. Mint várvédő vitéz került a Vág menti Manin hegységek alatti Podmanin helységbe. Vitézségükért megkapták a Vágbesztercei vár védését, majd a várat. Nagy Iván és Podmaniczky Frigyes szerint Podmaniczky István leszármazottai közül elismert volt Podmaniczky Gábor 1652-ben Korpona város bírása.

Kiemelkedő személyek:

PODMANICZKY ISTVÁN

1505-1528-ig nyitrai püspök, majd evangélikus hitre tért át
megnősült. 1. feleség Kosztka Borbála

2. feleség gróf Zrinyi Katalin.

PODMANICZKY RAFAEL (?-1558)

A Vágbesztercei katolikus templomban lett eltemetve. Sírjának márvány domborműve, szláv felirata miatt Szlovákia híressége.

De bizony, még hozzá sokat! Hiszen nemsokára ő lett a szintén tanító Georgine és György mellett – aki abbahagyta a jogi tanulmányokat – a család fenntartója. Leghosszabban a pesti Cukor-utcai polgári és felsőleányképzőben dolgozott mint tornatanár, táncot a pesti Bencés gimnáziumban és Egerben tanított. Magyar táncot és illemtant a Brada-féle Intézetben. (Nyolc évesen velem mutatta be a táncokat.) Pesten a nagymama halála után a három testvér, Edit, Georgina és Péter a József körút 43. II. emeletén laktak. Háború után elvették a nyugdíját, később a felét visszaadták. 1963-ban, 80 évesen halt meg.

2. PODMANICZKY ISTVÁN (1885-1926)

Tisztviselő Pesten. Szintén családi történet: Egyszer hazajövet egy öszvérhúzta kocsi kocsisa nagyon verte szegény állatot. Pista bácsi akkor katona volt, kihúzta a kardját, kifogta az öszvért, a kocsist megkardlapozta és befogta a kocsiba. Így vezetta a községen (Szentmihályon) végig.

A 19-es kommün alatt itthon bujkált, mert katonaköteles volt. 1825-ben megnősült, felesége – az elmondás szerint – egy igen okos, művelt vidéki lány, Skultéty Erzsébet volt (Csöre). Pesterzsébeten laktak. 1926-ban iker fiaik születtek, János és István, egyik halva, másik csak pár órát élt.

Ő 1926 őszén ételmérgezésben meghalt. Felesége a csapások után a kicsik sírján Lajosmizsén öngyilkos lett.

3. PODMANICZKY PÉTER (1887-1941)

Kiskorában a család a kőbányai Tisztviselő-telepi Villám utcában lakott. Péterke a fiúk közül a legbetyárabb volt. Mikor egyik gyerek bárányhimlős lett, szokás szerint egy szobába fektették őket. Kapja meg mind. Péter hátratett kézzel fel-alá járkált: „Ronda betegség nem kaplak meg.” Ő egyedül nem lett beteg. Közeliükben egy idős bácsi bódéjában virslit árult. Péter egy vastag kötéllel egyik éjjel a bódét alhúzta. Másnap megsajnálta a kétségbeesett bácsit, a család számlájára több kiló virslit vett. Így derült ki a csíny, de édesapjától nem kapott ki.

10 éves korától – ha jól tudom – Pozsonyba került katonaiskolába. Az első világháborúban mint tényleges huszárfőhadnagy harcolt. Kiváló lovas volt. Egymás után nyerte a versenyeket. A nyíregyházi huszároknál szolgált. Láttam 15 ezüstserleget, 1924-ben Festetics-díj, ezüst tálcán ezüst készlet, 1926-ban H.M.Hubertus-díj, Debrecen, 1929. debreceni lóverseny kristály hamutál. Őrnagyként szerelt le. A család a század elejétől Rákosszentmihályon lakott. Először a János, majd a Mária, végül a Lajos utcában laktak. Ezután Péter két lánytestvérével (ő nem nősült meg, a lányok nem mentek férjhez) a József körút 43. sz. alá költözött. Ott is laktak halálukig a második emeleti 4 szobás lakásban. Lovat mindig tartott, a reggel mindig a belovaglással kezdődött. Ha kellett minden betegségét, még a csonttörését is maga kezelte. Társasága politikusok, lótulajdonosok, kaszinótagok, kártyapartnerek voltak.

A második világháború kitörésekor behívták mint alezredest. A kaszárnya udvarán mint szakértő a rekvirált lovakat kellett ellenőrizni, vizsgálni. Esőben is kitartott. Ekkor megfázás, tüdőgyulladás, majd TBC. Élete 54 éves korában ért véget. Végtelen igazságszerető élete példaképünk volt.

4. PODMANICZKY GEORGINA (1889-1960)

Ő a három lány közül a legfiúsabb volt. Mikor a négy fiútestvér a harctéren volt, légpuskát vett a vállára, és éjjel-nappal védte a nagy János utcai kertet, kukoricást. Igazi elkötelezett

pedagógus volt. Tanítani kezdett Árpádföldön, majd a Csömöri-úti, végül nyugdíjazásáig a Béla-utcai iskolákban. De nem csak a kötelező anyagot. Felső-tagozatos lányoknak az életben hasznos dolgokat tanított. Kapott használatra egy telket. Ott ástak, ültettek zöldségfélét, kapáltak, gyomláltak, egy kútból öntöztek. Vett nekik egy tűzhelyet, edényeket. Amit termeltek megfőzték. A piacra mentek, megtanultak vásárolni, még alkudni is. Az otthoni háztartási hozzájárulás után megmaradt pénzét mind a tanítványokra költötte. Közülük akik még élnek hálával emlegetik a „bárókisasszonyt”. Mindenki így hívta.

Kedves történet szól róla: Egy alkalommal tanfelügyelő jött az iskolába. A VIII. osztályból hangos gramofonzene hallatszott. Bemenne látják, hogy a lányok táncolni tanulnak, keringőznek. A gramofont a tanító néni kezeli. A megrökönyödött felügyelő kérdése: „Tanárnő kérem. Ez mindig így megy? - A válasz: „Nem, van úgy, hogy ők tekerik a gramofont és én táncolok.” - Csupa szív, jólelkű, vallásos ember volt.

Sokat segített a Plébánián. Ha kellett padlót súrolt, főzött. Nagyon fájt neki, amikor a Rákosi-időben idő előtt nyugdíjazták. Nyugdíját elvették. A volt tanítványok kérelmet írtak a minisztériumba. Az aláírók között sok volt a Mikes-szövőgyári munkás, tisztviselő, háziasszony, sőt ÁVH-s is. Visszakapta az egészséget!

Rosszindulatú betegségét végtelen türelemmel, a fájdalmakat mély vallásossággal viselte. Minden délelőtt a Jézus Szíve templomban volt. Amikor a „szegény beteget” az urológiai klinikán nem akarták kezelni, egymásnak adogatták az orvosok, fogta magát és hazament. Így hamarosan befejezte az életet. 71 éves volt.

Megérdemelte az égi glóriát.

5. PODMANICZKY GYÖRGY, az édesapám (1891-1939)

Édesanyja kedves fia, ha nem a legkedvesebb. Gyermeki szeretete, ragaszkodása nagy volt. Fáni nagymama tőle várta a család felvirágoztatását. Igen tehetséges, nyelveket beszélő (saját szorgalomból, nem nevelőnőktől), jogra járt. Sajnos az apa korai halála miatt nem fejezte be, nem doktorált. Dolgozott mint szolgabíró, volt tb. főszolgabíró. 1922-től a rotterdami magyar konzulátuson lett titkár – (vagyis mindent ő intézett). Legfontosabbnak tartotta, hogy a háború után a diplomás fiatal magyarokat a rotterdami tengerjáró hajókra állásba segítse, hajósinasnak, fűtőnek, konyhába, stb. és csak annyit kért tőlük hol és hogyan boldogulnak, írják meg neki. (Nálam van egy ilyen dél-Amerikából jött levél.) Télen korcsolyával ment hivatalába. Ott volt mikor az elhíresült „Frank” perben bilincsből vezették a magyarokat. 1923-ban megnősült. Felesége nemes Petrás-Basilides Erzsébet. Itt született 1924-ben Irén lánya (nyitott gerinccel), itthon Bakay professzor sem tudott rajta segíteni. Meghalt 8 hónaposan. Zsuzsanna Katalin Mária 1925-ben. (Sajnos a holland klímát nem bírta, súlyos tüdőgyulladás, hazajöttek 1927-ben.

Az OTI fogalmazási karán mint titkár, majd mint aligazgató dolgozott. Sokat járta az országot, ellenőrizni a kirendeltségeket. Nyaranta mi a feleség és a két gyerek sokszor elkísértük. Elemér 1929-ben született. Voltunk Hódmezővásárhelyen, (itt ért minket 1933-ban a hír nagynéném Petrás Sári haláláról), azután Esztergomban, Balf-fürdőn, Balatonkenesén. A Segítőegyesület titkára volt. Nagy volt a szociális érzékenysége. A felső vezetés sokszor korholta amiért csak a kisemberekkel törődik. Mindenütt szerették. - Mikor az elcsatolt területek visszatértek, kiszállásán vidéken kitette a város ablakaiba a rádiókat, hogy a hírt mindenki hallhassa. Sokat utazott vonaton. Ilyenkor írta verseit. Családról, hazáról, barátokról, istenszeretetről. Nagyon korán, 48 éves korában ment el.

6. PODMANICZKY KLEMENTINA (1892-1969)

A Ranordelben tanítóképzőt végzett. Korán férjhezment, férje lengyel származású Dr. Kalecsinszky (Kelecsényi) Zoltán. Árpádföldön a Hunyadi telepen laktak. Férje örökölt ott házat. Ő nem tanított. Gyermekai: György és Mária. Fia a Ludovika Akadémián végzett. (Ekkor vették fel a Kelecsényi nevet). György mint hradós százados volt a háborúban. Miskolcra nőült, felesége Adamkó Vilma. Mária (Méry) tanítóképzőt végzett 1939-ben Cinkótán. Férje Hersényi Bálint zongoraművész, zenetanár Pannonhalmán, majd Miskolcon. György gyermekei: István és László pedagógusok (Dr. Kelecsényi István iskolaigazgató Csonka János Szakközépiskola, Dr.Kelecsényi László igazgató helyettes Fazekas Gimnázium). Mária gyermekei: Bálint, Imre és Mária.

Klementina meghalt 1969-ben Miskolcon.

7. PODMANICZKY ERNŐ (1894-1918) Beregszász. Hősi halált halt.

8. PODMANICKY FERENC (1896-1899) Agyhártyagyulladás miatt meghalt. Budapesten.